

Foto: Jan Handrejch

Asia Argento oplývá nekonformním šarmem i hereckým talentem. Toho se však nyní vzdává a hodlá se soustředit na filmovou režii.

ENGLISH INSIDE

Interview with the fearless William Friedkin
English Section, page 1

Franco Nero says
Django may ride again
English Section, page 3

Ben Rivers – master of a “very fertile area”
English Section, page 4

UVNITŘ ČÍSLA

Program na zítřek /
Program for tomorrow
strana / page 7, 8, 9, 10

České dopingové
drama *Fair Play*
strana 4 / page 4

Odvážní odpůrci Putina
ve světové premiéře
strana 6 / page 6

ODVÁŽNÁ ITALSKÁ REŽISÉRKA ASIA ARGENTO UVEDLA VE VARECH SVÉ KOMEDIÁLNÍ DRAMA NEPOCHOPENÁ

UŽ SE NECHCI TVÁŘIT SEXY

Je známá z akčního trháku xXx a z množství nezávislých filmů. Teď se však rozhodla hraní opustit a po desetileté pauze se naplno vrátí k režii. Hrdinkou její novinky *Nepochopená* je malá Aria, která prožívá divoké dětství. Rodiče se hádají a rozcházejí a ona cestuje hned k matce, hned k otci. Ani u jednoho se ale necítí jako doma. Film reflektuje autorčinu vlastní zkušenost a především ukazuje, že během své režijní pauzy filmařsky vyspěla.

Šimon Šafránek

Jaké to je, být nepochopená?

Myslím, že všichni jsme zažili tak či onak složité dětství. I ti, kteří tvrdí, že ho měli hezké. Všichni máme dětskou zkušenost s nespravedlností, nepochopením, s tím, že nezapadáme do kolektivu. A je jedno, jestli nám nerozuměli doma, ve škole nebo mezi kamarády. Věřím, že v tomhle ohledu je příběh *Nepochopené* docela univerzální.

Ne každý se však stěhuje mezi dvěma domovy.

Jistě, Ariin příběh je extrémní. Je pro mě ale důležité, že ona sama nikoho nesoudí. Je jen nepochopená a sama nechápe svět dospělých.

Co vás na tematice dětství zaujalo?

Miluju práci s dětmi a také jsem jako malá měla moc ráda film *Nepochopený*, který v šedesátých letech natočil Luigi Comencini. Jde o smutný klukovský příběh, jaké se dnes moc netočí. A já jsem

chtěla udělat chytrý film pro inteligentní děti, které nejsou zlobotomizované Facebookem a videohrami. Film se skutečnými dětmi pro skutečné děti.

Vy sama máte dva potomky. Jak je vychováváte?

Snažím se především chránit jejich nevinnost. To ale neznamená, že bych jim lhala. Mám pocit, že hodně rodičů nechává své děti vyrůstat v bavlne a mezi cukrovím, aby je uchránili před okolním světem. Upřímnost je přitom nejvíce, co je můžeme naučit. Jedině pokud se nám to povede, zůstanou i ony upřímné k nám a pak je šance, že se společně vyhneme postupnému odcizení.

Jaké bylo vrátit se k režii po deseti letech?

Krásné. Nešla jsem do toho ale úplně nepřipravená, abych se rozevíčila, natočila jsem černobílý krátký *Firmeza* zasažený do padesátých let v Neapoli. Režirovat filmy je obsese, posedlost, která se vás jen tak nepustí.

Tohle mi tu letos říká každý.

Ale je to pravda! Filmaři jsou takoví. Jsou schopní být posedlí jednou věcí delší dobu, než je obvyklé u jiných profesí. Vzniku *Nepochopené* předcházela intenzivní, naléhavá potřeba. Všechny ty herecké roky jsem studovala, přemýšlela, co chci dělat. Už když jsem si sedla, abych napsala scénář, věděla jsem, že chci být režisérkou, a ne jen hrát.

Proč ta změna?

Už mi taky bude čtyřicet. Musím se soustředit na to, co doopravdy chci. A to byla *Nepochopená*. Začínám si stavět dům, v němž hodlám strávit zbytek života. Musí být ze solidních cihel a těmi jsou pro mě moje vlastní filmy.

Herectví vám radost nepřineslo?

Nepřijde mi, že bych byla rozenou herečkou. První role jsem dostala už někdy v deseti letech a pak to prostě šlo tak nějak samo.

Sehrála jste hlavní ženskou roli v akčním spektaklu xXx s Vinem Die-selem. Nechtěla jste pak zůstat v Hollywoodu?

Natáčení xXx mě moc bavilo, byla to sranda. Měla jsem pak samozřejmě možnost hrát v dalších akčních filmech, dostávala jsem spoustu nabídek od velkých studií. Jenže mně to bylo proti mysli. Chtěla jsem dělat svoje věci, psát, využít slávu, kterou mi xXx

přinesl, k tomu, abych zvýšila své šance natočit v Americe vlastní film.

Odráží se vaše proměna z herečky na režisérku i ve vašem šatníku?

Já na image kašlu! Končím s hraním i s celým tím cirkusem, který znáte z fotek, kde nosím večerní šaty, vysoké podpatky a tvářím se sexy.

Nebavilo vás to?

Byla to muka! Hrála jsem tuhle hru moc dlouho. Byla jsem mladá, šla jsem s ostatními. Svým způsobem jsem tím taky chránila vlastní duši. Byla to pro mě obrana. Nemusela jsem pak tolik mluvit o sobě. Ale dneska věřím, že už jsem natolik silná, že okolo sebe tuhle masku a bariéru stavět nepotřebuju. Režisérky se nikdo neptá, jakou používá kosmetiku a jaké šaty bude nosit letos v létě.

Ohromuje mě, jak kreativní jste na sítích jako Twitter nebo Vine.

Vyměňuji si na nich informace a postřehy s jinými filmaři, ale také hudebníky nebo spisovateli. Možná to celé souvisí s tím, že žiju dost sama, jen se svými dětmi. A Vine je vtipné médium, natočíte šestivteřinové video, kde se snažíte objevovat vlastní humor a pracovat s ním. I když to asi moc lidí nechápe. ■

NEPOCHOPENÁ

12. 7. 15.30 Kino Čas

AKTUÁLNĚ

PLOVÁRNA LIVE

Plovárna Live s herečkou **Laurou Dern** proběhne zítra, ve čtvrtek 10. 7., ve 21.00 v Městském divadle. Držitelé Festival passů si mohou vyzvednout **vstupenky zdarma** na Hlavní pokladně dnes, **9. 7., od 8.00.**

Foto: ČTK

Odpoledne se vám – hned na dvou místech ve Varech – představí výtvarnice Tereza Velísková, jedna z letošních finalistek Ceny Jindřicha Chalupeckého. Má pro vás projekt **Výtah** – dnes od 13.00 na lanovce Imperial a v 16.00 ve Finlandia baru. Vstup na obě akce je zdarma. ■

KVIFF TALKS

Dnes v 11.00 zasedne ve Finlandia Bar Less Ordinary britský režisér **Ben Rivers** (na snímku), jehož tvorbu si vychutnáváte na festivalu v rámci Imaginy. Ben Rivers dříve točil na 16mm film, což jeho dílům dává jedinečnou patinu. Tak se ho přijďte na něco zeptat! ■

DÁME FILM

MANIA AKBARI

iránská režisérka filmu *Možná život*

V sobotu se budu moc těšit na film Elia Petriho *Vlastnictví už není krádež*. Ano, taky jsem si vybrala Petriho. Máme totiž s kamarádem a spolurežisérem Markem Cousinem podobný vkus. Proto jsme spolu ostatně natočili *Možná život*, naše „filmované dopisy“, které ve Varech letos uvádíme v mezinárodní premiéře. Aniž bych věděla, že Mark má Petriho rád, hned po příjezdu do Varů jsem si *Vlastnictví už není krádež* zaškrtnla ve festivalové brožuře – teď už jen abych to stihla. ■

MARK COUSINS

severoírský režisér filmu *Možná život*

Když u nás v Belfastu zuřila válka, byl jsem ještě takový malý, vystrašený klouček. Ale jakmile jsem zašel do kina, filmy mě zčistajasna braly do náruče, hýčkaly, otevíraly mi okna do jiných světů. Myslím, že lidé, kteří se cítí jako outsidersi, v kině nacházejí jistotu. Letos jsem ve Varech potřetí, potřetí se svým filmem, a zítra si rozhodně nenechám ujít skvosty italského režiséra Elia Petriho. Zhlédl jsem totiž jen dva a mám pocit, že když ty zbylé neuvidím tady, už o ně přijdu. Navždy. ■

VLASTNICTVÍ UŽ NENÍ KRÁDEŽ

12. 7. 10.30 Kongresový sál

TICHÉ MÍSTO NA VENKOVĚ

10. 7. 13.00 Městské divadlo

Foto: Jan Handrejch

CO CENZOŘI NESKOUSLI

Úspěšný indický režisér **ANURAG KASHYAP**, jehož retrospektivu festival uvádí, sice nemá rád bollywoodské pohádky, ale jeho život jednu takovou připomíná. Dlouho nemohl zavadit o práci a přespával na ulicích. Nakonec se začal věnovat psaní scénářů a pak přešel k režii. Povídali jsme si poté, co přišel z projekce *Ostře sledovaných vlaků*. Ty mimochodem viděl už podvanácté. Kashyapovy filmy se promítají až do konce festivalu.

Klára Kolářová,
 Kristýna Pleskotová

Vymezujete se vůči bollywoodskému filmovému stylu. Proč?

Sice jsem na filmech z Bollywoodu vyrostl, ale čím víc jsem stárnul, tím víc mi byly protivné. Dívat se na ně je jako sledovat pohádky. Nemůžete jim věřit. Svůj vlastní styl jsem dlouho neměl definovaný. Pro mezinárodní publikum jsem byl moc indický, pro indické zas moc západní. Po letech jsem přestal přemýšlet, do jaké škatulky patřím. Od té doby točím každý rok.

Mezi své vzory počítáte třeba Martina Scorseseho, Fritze Langa nebo

Vittoria De Sicu. Co vás na nich fascinuje?

Jejich filmům věřím. Líbí se mi, jak se snaží rozkrývat problematické aspekty lidské povahy. Sám často pracuju se skutečnými událostmi nebo se jimi volně inspiрую.

Často jste točil s velmi nízkým rozpočtem. Jaká je situace dnes?

Měl jsem štěstí na skromné štáby. V devadesátých letech bylo těžké sehnat peníze, v současnosti už je to o dost lepší. Situace se změnila s *Černým pátkem*, který byl úspěšný u nás i v zahraničí. Předtím však cenzura mé filmy často zakazovala, vadily jim morální a politické roviny. Abyste měli představu – můj de-

but byl o rockové kapele. Ve filmu se kouřila tráva, byly tam záběry masturbace. To cenzoři neskoúsli a na sedm let jsem měl utrum. Dnes se cenzura zaměřuje hlavně na politiku.

Jaké konkrétní problémy jste s cenzurou měl?

Pokud si některá z postav ve snímku zapálí, musíte tam dát upozornění, že kouření zabíjí. Podobně je to s alkoholem. Sexuální scény jsou pak kapitolou samy o sobě. Ve filmu *Dev.D* mám scénu, kdy si žena připravuje matraci, na které se chce vyspat s mužem. To byl hrozný problém. Roky se diskutovalo o tom, že je to nemorální.

Romantické drama *Dev.D* je adaptací klasické knihy, která byla zfilmována celkem třináctkrát. Proč jste chtěl tento příběh natočit znovu?

Na natáčení jsem se připravoval v době, kdy jsem myslel, že s mou kariérou je konec. Nikdo mě tehdy nepodporoval – předchozí snímek *No Smoking* byl totiž z diváckého hlediska katastrofa. Chtěl jsem natočit něco, co se bude líbit. A mi-

Indický režisér Anurag Kashyap již dlouhá léta bojuje s přísnou cenzurou.

lostné romance jsou v Indii skoro pokaždé hit. Předlohu jsem si ovšem výrazně upravil a přenesl do současnosti.

Po *Dev.D* jste natočil *Dívku ve žlutých botách*, kde se zabýváte dalším v Indii tabuizovaným tématem, zneužíváním dětí.

Říkali mi, ať to netočím, ale pro mě to

bylo nesmírně důležité. Jako dítě jsem sám podobnou zkušeností prošel, byl jsem zneužívaný bratrancem a strýcem. Jenže v Indii se o incestu a zneužívání nemluví, sexuální výchova je velmi upjatá a děti o této problematice nic nevědí, netuší, na koho se obrátit, když se jim to stane.

HLAVNÍ SOUTĚŽ

NA VÝBUŠNÉ HRANICI MEZI ABCHÁZIÍ A GRUZIÍ SE ODEHRÁVÁ FILM KUKUŘIČNÝ OSTROV

KDO SEJE KUKUŘICI, SKLÍZÍ...

Řeka Inguri tvoří hranici mezi Abcházíí a Gruzii, prohánějí se po ní vojáci, z okolních lesů se ozývá střelba. A uprostřed plynoucí vody se odehrává vlastně celý děj filmu Gruzince **GEORGEA OVASHVILIHO** *Kukuřičný ostrov*.

Zbyněk Vlasák

Abcházie vyhlásila nezávislost za občanské války na začátku devadesátých let. Dodnes ji ovšem uznalo kromě Ruska jen devět dalších států a formálně je stále součástí Gruzie.

„Na Abcházii mám spoustu vzpomínek,“ říká režisér Ovashvili. „Jako mladík jsem tam vždycky v létě s přáteli jezdil. Ale pak, v srpnu 1992, přišel nějaký člověk a řekl, že musíme odejít, že už to není naše země. Válka začala. V jejím důsledku pak své domovy v Abcházii opustilo 250 tisíc Gruzinců.“

Ovashvili zaujal již debutem *Druhý břeh*, jenž byl ve Varech uveden v roce 2009 v soutěžní sekci Na východ od Západu. Snímek objel kromě českého festivalu desítky dalších a odvezl si z nich na padesát ocenění.

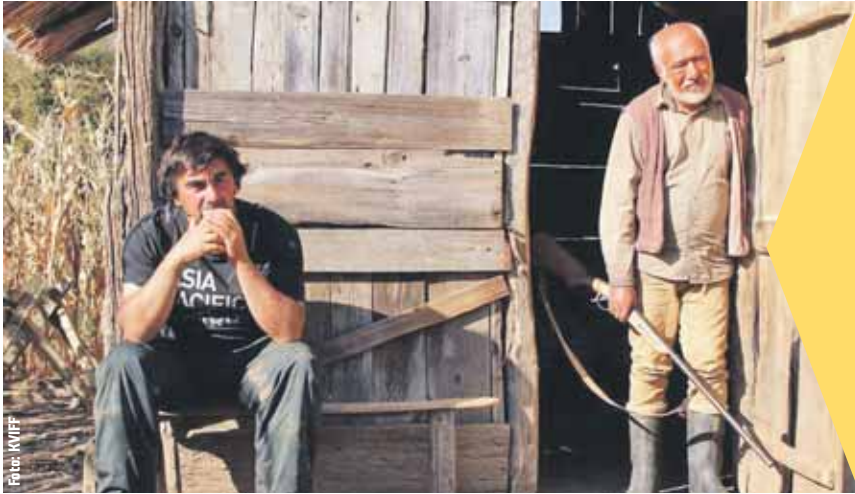
Ovashviliho druhý celovečerní snímek se odehrává na ostrůvku, který se

z řeky Inguri na pár měsíců v roce vynoří, aby se na něj mohli vydat místní vesničané a zasadit kukuřici. Ta jim má pomoci přežít zimu. Gruzínský filmař právě na takový ostrov vyšle stárnoucího muže a jeho vnučku. Zatímco stařík se snaží s vojáky okolo přilíši nezaplést, dívka odchyťává jejich pohledy a zažívá podobný přechod k dospělosti jako plodina kolem jejich improvizovaného obydlí.

Příprava filmu neprobíhala úplně lehce. Přímou na Inguri vzhledem k napětí mezi oběma zeměmi natáčet nešlo a náhradní lokaci nebylo jednoduché najít.

„Dva roky jsme objížděli Gruzii a hledali vhodné místo. Nakonec jsme si vybudovali ostrov vlastní – uprostřed umělého jezera,“ říká režisér.

Ovashviliho snímek nepotřebuje slova, skoro žádná tu nezazní. Výrazné jsou naopak obrazy každodennosti, kdy se pod lidskýma rukama mění kus úrodné, ale

Kukuřičný ostrov: Režisér George Ovashvili (ten sedící) a představitel hlavní úlohy Ilyas Salman v pauze při natáčení.

holé půdy v pole s dozrálou kukuřicí. Režisér trval na natáčení na pětaticetimilimetrový film, který pronikavost jeho pohledu ještě podtrhuje.

Babylon na place

Zatímco na plátně se spíše mlčí, na place se mluvilo hodně. A byl to hotový

Babylon. Podle režiséra se na výsledku podíleli lidé třinácti národností, co mluvili třinácti jazyky: „Myslím, že to jen posílilo univerzálnost sdělení, které jsme chtěli předat.“

Stařík už pomalu plánuje sklízet a vojáci na břehu si s dalekohledem u očí dodávají odvahu ke kořistnickému útoku na

TOMU BYSTE NEVĚŘILI...

„Já na pětaticítce vyrostl, a že u ní zůstávám, mi dodává sebedůvěru. Je mi jedno, že se to už dnes tolik nenosí,“ říká **Ovashvili** o faktu, že natáčí na 35mm film.

Ovashvili studoval filmařinu v Gruzii, ale taky na hollywoodské pobočce Newyorské filmové akademie.

jeho vnučku. Ta se na takový atak možná i těší, ale ve hře je pořád ještě jeden mocný faktor: příroda. Kdo tedy udrží vládu nad situací, nad celým tím bohem zapomenutým krajem?

Dozvědět se to budeme moci už dnes, na karlovarské světové premiéře filmu *Kukuřičný ostrov*.

TABULKA KRITIKŮ

Milí čtenáři, s pomocí renomovaných filmových kritiků z celého světa jsme pro vás sestavili tabulku, která hodnotí letošní sou- těžní snímky. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. A hodnotí se jen ty filmy, které jste již měli možnost zhlédnout. Kdo se stane vítězem hlavní soutěže v očích novinářů?	Přiklyčení / Adventure / Dobrodružství	Díra u Hanušovic / Nowhere in Moravia / Díra u Hanušovic	Du goudron et... / Patchwork Family / Dehet a peří	Fair play / Fair play / Fair play	Je suis à toi / I'm Yours / Jsem tvůj	Low Down / Low Down / Až na dno	Paris of the North / Paris of the North / Paříž Severu	Rocks in My Pockets / Rocks in My Pockets / Šutry v kapsách	Simindis kundzuli / Corn Island / Kukuřičný ostrov	Szabadesés / Free Fall / Volný pád	La tirisia / Perpetual Sadness / Smutek bez konce	Welkome Home / Welkome Home / Welkome Home	
Ronald Bergan, MOFFEM, FEDEORA, Francie	3,5		2,5	Fair Play režisérky Andrey Sedláčkové se odehrává v osmdesátých letech, kdy je vrcholová sprinterka Anna vtažena do státem řízeného dopingového programu.	3	4	4,5	3	Kukuřičný ostrov zachycuje snahu staříka a jeho vnučky obdělát malý úrodný ostrůvek kukuřicí. Řeka kolem je však zároveň bouřlivou hranicí mezi Gruzii a Abchází.	Volný pád je další sarkastický společenský komentář maďarského tvůrce Györgyho Pálfiho. V několika epizodách zde nahlížíme do různých bytů v jednom budapeštském činžáku.	4	Welkome Home je příjemně ironická ruská komedie z prostředí imigrantské komunity v současném New Yorku. Svůj americký sen tu touží prožít modelka i prodávat koberec.	
Piotr Czerkawski, Dziennik, Polsko	3	4	4		3		3						
Natascha Drubek, Artmargins.com, Německo	2					3,5		4			3		
Dubravka Lakić, Politika, Srbsko	2,5	2,5	3,5		2	2,5	3	2,5			4		
Hala El Mawi, Le Progrès Égyptien, Egypt	2	4	3		2,5	3	3	3,5			4,5		
Věra Mišková, Právo, ČR			2		3	3					3		
Jerzy Plazewski, Kino, Polsko	3,5	3,5	4		1,5	3,5	2,5	4,5			3		
David Rams, Movienerd.de, Rakousko	2,5		1,5		3	2,5	3	3,5			2,5		
Umberto Rossi, Cinemaeteatro.com, Itálie	1	2	2		2	2	2				4		
Stas Tyrkin, Komsomolskaja pravda, Rusko	3		3		4	4		3			3,5		
Zbyněk Vlasák, Festivalový deník, ČR	2	3	2	3	3	2,5	3	3					
PRŮMĚR	2,5	3,17	2,75		2,7	3,1	2,94	3,38			3,45		

OSOBNOST DNE

NĚKDY JSEM DOSTAL PO PAPULE

Jake Hoffman přivezl z New Yorku do Varů Astma. A podobnost s jistým slavným hercem shodného příjmení není náhodná.

Třiatřicetiletý režisér, DJ a herec **JAKE HOFFMAN**, kterého známe z komedie *Klik: Život na dálkové ovládání* a z tříhodinové jízdy *Vlk z Wall Street*, přivezl do Varů svůj celovečerní režijní debut. Podmanivý snímek *Astma* o divokém životě newyorské bohémy má výborný scénář, skvělého Benedicta Samuela v ústřední roli fetišáka Guse a parádní rockový soundtrack – není divu, že Hoffmanovi kývli na menší úlohy Nick Nolte či Iggy Pop.

Kateřina Kadlecová

„Mí hrdinové jsou mrtví. Narodil jsem se ve špatné době,“ mumlá si při pohledu na plakát Jima Morrisona ve vašem rokenrolovém dramatu *Gus*, milovník New Yorku 70. a 80. let. Cítíte se občas taky tak?

Zažil jsem takové momenty. Jako asi každý dospívající. Ten můj film ale není žádná autobiografie, jak by si někdo mohl myslet; jen cítím takové ty vlny nostalgie po době, jejíž součástí jsem se vzhledem k datu narození ani nemohl stát. Pocit ztráty něčeho, co jste vlastně nikdy neměli, jsem se do filmu snažil dostat i na osobní úrovni: Gus touží jak blázen po Ruby, ale ona má dost rozumu na to, aby ho odmítala. Mimochodem, ten kluk, co hraje Guse, Benedict Samuel, je fakt skvělejší, všimli jste si? Je to báječný, osobitý herec a prorokuju mu velkou budoucnost.

Jak jste přišel k příběhu fetišáka s astmatem?

Když máte problém dýchat, máte problém žít, vidím v tom paralelu. Taky jsem se snažil ukázat, jak nespravedlivé je, že někdo spadne po hlavě do závislosti a jiný si může dovolit s drogou experimentovat – nemůžete ovlivnit,

jak na drogu vaše tělo a duše zareaguje, nemáte svůj osud ve svých rukou.

Po úspěších vašich krátkých snímků je *Astma* prvním celovečerníkem, navíc jste sám napsal scénář...

Po pravdě, já jsem jich během posledních deseti let napsal spoustu, ale žádný jsem nedotáhl až k natočení. Trávil jsem nad každým z těch scénářů dlouhé měsíce, dokonce roky, a třeba je ani nedokončil. Zato první draft *Astmatu* byl hotový za dva týdny, sám jsem nemohl věřit, jak rychle to šlo ven.

Byla tak rychlá i samotná realizace?

Ani náhodou. Problémů kolem natáčení byly fůry, dennodenně, jako u každého nízkorozpočtáku. Někdy jsem dostal po papule, jindy nás trable posunuly dál.

Váš otec je Dustin Hoffman, což je člověku zřejmě pouhým pohledem. Byla pro vás díky tomu, že celá vaše rodina jede ve filmu, kinematografie jasnou volbou?

To je fakt, vyrůstal jsem obklopen filmem, a dobrým filmem, takže není divu, že jsem si kinematografii zamiloval. Můj brácha hraje a režisruje, obě sestry taky hrály. Nemyslete si, že mi táta píchá finanční injekce, to bych teď netočil nízkorozpočták. Ale radí mi. Není

ovšem jediným umělcem v rodině, od kterého se učím: moje babička z mamčininy strany je vynikající malířka. A nikdo se mě na ni v životě nezeptal. Věřte mi, že v běžném životě nad tím, co tatínek pro svět znamená nebo kolik lidí ho zná, vůbec nepřemýšlím. To je novinářská otázka z rozhovorů, ne skutečné téma.

Loni jste hrál návrháře obuvi v bombastickém Scorseseho bijáku *Vlk z Wall Street*. Bylo natáčení tak bujaré jako film sám?

V těch mejdánových scénách jsem sice roli neměl, ale hrát v tomhle filmu byl splněný sen. A věřte mi, že nejen pro mě. Taky je to na výsledku vidět, ta energie, ta radost z práce. Na place to pak vysloveně září, když všichni od technického štábu přes komparz po samotné hlavní představitele cítí, že tohle je jejich práce snů. Dělat s někým tak neskutečně dobrým jako Martin Scorsese... Když mě poprvé oslovil, nemohl jsem uvěřit, že zná moje jméno, byl jsem šťastím bez sebe.

Určitě to nebyla poslední zajímavá role.

Možná byla, těžko říct. Víte, já o hraní vždycky přemýšlel jako o dalším kroku směrem k režii. Na tu se zaměřím, už plánuju další natáčení. Teď ovšem budu chvíli objíždět festivaly a bavit se s diváky o *Astmatu* – Vary jsou naší první zastávkou, takže jsem moc zvědavý na reakce a ohlasy publika. Točili jsme to přece hlavně kvůli divákům. ■

ASTMA

10. 7. 12.30 Kinosál B

VLASTNÍMI SLOVY

OSLNĚNÍ NEONY

Režisér **MARTIN DUŠEK** natočil soutěžní dokument o tuningu *K oblakům vzhlížíme* a něco by vám o něm rád pověděl.

Šimon Šafránek

„Můj děda byl automechanik a i v rodině jsme k autům měli vždycky vztah. Já sám mám Volvo 480, což je kombinace kombíku a lamborghini. Jednou, když jsem se jím proháněl okolo České Lípy, předjela mě škodovka 105, kterou se někdo snažil předělat na toyotu supra z filmu *Rychle a zběsile*. Měla stejný oranžový lak i další propriety. Patřila učni ze vsi zdevastované těžbou uranu. Tehdy mě zaujal tuning jako způsob, jak si zpestřit život, když člověk nepříjde na nic jiného, co by mu mohlo existenci vyplešit.

O pár let později jsem si na to vzpomněl a začal točit pro ČT Brno hodinový dokument na téma tuning. Projel jsem asi pět tuningových srazů, až jsem našel Rádu, jediného, o kom šel snímek natočit. On je poslední z posledních tunerů, ale bylo v něm něco fascinujícího, lid-

ského. Ti ostatní se totiž tuningem zabývají technicky; jsou například schopní namontovat motor z calibry do corys první generace, čemuž tleskám, ale film o tom nenatočím.

Ráda není technicky zdatný, umí si jenom nalepit diodové pásy z Baumaxu, a tak se k tuningu vlastně vztahuje abstraktně. V noci ale Ráda zapne spínače pod palubní deskou, auto se rozzáří zeleným neonom a jede jako pán na soutěž v night tuningu. Tam získává třetí nebo čtvrtá místa, což je pro kluka, jehož nesplnitelným snem je stát se ještěrkářem, tedy řidičem vysokozdvizného vozíku, zcela zásadní věc.

Obraz i styl *K oblakům vzhlížíme* ovlivnilo, že jsme měli filmová skla, takže jsme využívali dlouhé záběry ze stativu. Zároveň se mi hodila zkušenost z natáčení kuchařské show *Ano, šéfe!*, kde všichni na place dostanou porty, aby se dalo nahrávat, cokoli řeknou. Tím pádem jsme i tady zaportovali celou scénu – a pak už jsme si mohli od postav držet odstup a soustředit se, na co jsme chtěli.“ ■

K OBLAKŮM
VZHÍŽÍME

9. 7. 17.00
Kino Drahomíra

Martina Duška zaujali tuneři, když ho předjela oranžová škodovka.

DIVÁCKÁ CENA
AUDIENCE AWARD **PRAVO**

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průměrné hodnocení

1	OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY Ostře sledované vlaky 1,15
2	BOYHOOD Chlapectví 1,20
3	WHAT WE DO IN THE SHADOWS Co děláme v temnotách 1,22
4	'71 71 1,24
5	UTÓLEET Další život mého otce 1,24
6	SIXTEEN Šestnáct 1,30
7	STARRED UP Hvězda kriminálu 1,31
8	THE WAY WE WERE Taková jsme byli 1,36
9	IL CAPITALE UMANO Lidský kapitál 1,38
10	WINTER'S BONE Winter's Bone 1,41

INSTAGRAMIÁDA #VRCHNIPRCHNI

FOTOSOUTĚŽ FESTIVALOVÉHO DENÍKU POKRAČUJE ŠESTÝM KOLEM

Růžově si zašuměli: Ondřej Fabio...

... David Vejnar...

... a Niky Coufalová.

VRCHNÍ PRCHÁ DO KINOSÁLU

Jak tak koukáme, #ruzovysum ovládl Vary! Především pak růžová pěna dní od Ondřeje Fabia. Oceňujeme i retro hru s barvičkami Davida Vejnar a roztomilou hadí žínku, kterou nám zaslala Niki Coufalová.

Všichni zmínění u nás mají lístky na dnešní premiéru českého snímku *Fair Play* (17.00, Velký sál), kde se přesvědčí, že doping z těla jen tak

nevyšumí. Vstupenky si osobně vyvezdnete od 10.00 v redakci Festivalového deníku v 1. patře hotelu Thermal. A Ondřej navíc získává filmový suvenýr!

K dnešnímu tématu *#vrchniprchni* nás inspirovala stejnojmenná komedie. Ta se na festivalu promítá kvůli udělení Ceny prezidenta MFF KV Zdeňku Svěrákovi. A navíc z tohoto

snímku pochází i slavná honička číšníků po karlovarské kolonádě! Tak co, neprchnete z našeho hashtagu jako knihkupec Vrána před alimenty? A kdo nám pošle nejhezčího falešného číšníka?

Autoři tří nejlepších fotografií označených tímto hashtagem, které po 17. hodině opět vybere fotoeditor festivalu Tomáš Tesář, dostanou dvě

vstupenky na zítřejší film *Vrchní, prchní* (16.00, Městské divadlo). K tomu se můžou těšit i na poukázku na vyvolání dvanácti polaroidových fotografií zdarma na webových stránkách vyvolej.to (kódy budou úspěšným výhercům poslány přímo na stránky Instagramu). Vítěz dne navíc obdrží i pěkný filmový suvenýr a celé vybrané trio postoupí do soutěže o balíček v hodnotě 5 000 Kč od firmy Profimed, specialisty v oblasti zubní hygieny.

HLAVNÍ SOUTĚŽ

ANDREA SEDLÁČKOVÁ O SVÉM SNÍMKU FAIR PLAY

PŘEPISOVÁNÍ SCÉNÁŘŮ MILUJU

Režisérka, scenáristka a úspěšná střihačka **ANDREA SEDLÁČKOVÁ** ze své domovské Francie přiváží do karlovarské soutěže drama *Fair Play*. Koprodukční snímek Česka, Slovenska a Německa po březnové premiéře u nás i na Slovensku sklídl velmi kladnou kritickou odezvu a sportovní prostředí, atmosféra šedivých osmdesátých let a téma státem organizovaného dopingu nalákaly do kin přes 50 000 diváků, a to nejen pamětníků. Snímek, jehož scénář byl během pěti let osmnáctkrát přepsán, ve Varech poprvé uvidí mezinárodní publikum a bude se licitovat o jeho nákup do zahraničních distribucí.

Kateřina Kadlecová

Představitelky vašich mladých sprinterek Anny a Martiny, Judit Bárdos a Eva Josefíková, asi musely hodně trénovat, aby jim diváci uvěřili, že jsou běžkyněmi se šancí reprezentovat na olympiádě.

Trénovaly ještě před první klapkou vytrvalost i sílu velmi intenzivně šest měsíců, čtyřikrát týdně, každá za týden naběhala asi šedesát kilometrů. Po celý natáčecí rok – chtěla jsem zachytit střídání sezon, proto se točilo tak dlouho – pak musely svou formu udržovat, to trénovaly dvakrát třikrát týdně. Chodily na stadiony běhat s reálnými sportovci, a jednou se prý na Judit dokonce ptali trenéra, za koho že závodí. Obě herečky zhubly snad patnáct kilo, těla se jim úplně změnila. A přistupovaly k té námaze s radostí, ne s pocitem zmarněného času. Obdivovala jsem je – vždyť podobně se u nás herci připravovali na roli snad možná jen před třiceti lety při natáčení *Pěsti ve tmě*.

Takto zodpovědný přístup k roli je v rámci české kinematografie opravdu výjimečný, upomíná třeba na oscarového

vého Matthewa McConaugheyho, který kvůli roli v loňském dramatu *Klub poslední naděje* zhubl téměř dvacet kilo. Nebylo by však pro vás snazší hledat herečky přímo mezi běžkyněmi?

Tím jsme taky prošli. Na casting jsme si pozvali asi třicet běžkyň a některé z nich hrály velmi dobře. Jenže jejich životním cílem bylo soutěžit v běhu, ne natáčet, a v žádném případě by svůj život nedokázaly přizpůsobit našemu natáčecímu plánu. To jsme nakonec poznali i u dublérek, kterých jsme museli mít celou řadu, protože když se připravovaly na závody, nebyly ochotné přijít na natáčení, které bylo velmi náročné – někdy musely pro jeden záběr zaběhnout sprint v plném nasazení třeba dvacetkrát. Zvolili jsme tedy nakonec herečky.

Ten film má hodně z vás: v roce 1983, kdy se odehrává, vám bylo přibližně stejně jako hlavní hrdince, jejíž maminka dělala uklízečku stejně jako vy jakožto čerstvá emigrantka ve Francii. I vy jste hodně řešila, zda ze země odejít, stejně jako Anna...

Fair Play jako všechny mé ostatní filmy vychází z mé zkušenosti, najdou se

Foto: Petr Hlinský

Režisérka Andrea Sedláčková sklízí úspěchy i jako střihačka (byla nominována na César). Uspěje v hlavní soutěži s *Fair Play*?

v něm autobiografické prvky a má osobní témata – svoboda, morálka nebo hledání hranic, za které už se nesmí jít. Ze svých dosavadních snímků jsem právě tomuhle věnovala největší úsilí a jsem s ním nejvíce spokojená – scénář se přepisoval osmnáctkrát, ale já naštěstí miluju přepisování scénářů, miluju hledání a objevování nových souvislostí.

Ve *Fair Play* mě zaujaly dva detaily. Závodnice Martina hraná Evou Josefíkovou se na jednom startu pokřizuje, před tribunami plnými funkcionářů. Bylo něco takového vůbec možné? Ona navíc vypadá, že je s komunisty zajedno...

To dělával koulař Remigius Machura a funkcionáře tým hrozně rozčiloval. Fil-

mová Martina ostatně ve scénáři původně nebyla tak negativní postava, jak ji film nakonec prezentuje, jenže scény, které ji trochu očišťují, při střihu nakonec vypadly.

A ten detail s telefonní budkou, z níž díky zablokovanému slotu na mince můžete volat zadarmo do zahraničí?

Tenhle fígl se skutečně používal – do zdířky se vrazil drátek a po něm se spustila koruna, která v něm zůstala zablokovaná. Já takhle celé mládí telefonovala z budky na Petříně i z jiných.

Prý se nyní chystáte zfilmovat Škvoreckého *Zbabělce*, náročnou, dosud neadaptovanou předlohu.

Když jsem zfilmovala Škvoreckého povídkovou knížku *Hořké svět*, vznikl z ní snímek *Rytmus v patách*. Ten se panu Škvoreckému moc líbil, a tak mi Zbabělce nabídl. Já se nejprve vyděsila a zalekla, ale po dlouhém přemýšlení jsem to přijala. Napsala jsem scénář, který pan Škvorecký ještě stihl přečíst, byla jsem za ním dvakrát v Kanadě. Potom jsme práci na filmu museli s Negativem odložit, protože se dřív sehnaly peníze na *Fair Play*... Snad se teď budu moci ke Zbabělcům vrátit, ale nespěchám, mám práce dost. Pro Českou televizi a francouzský kanál Arte právě dokončuju snímek o Václavu Havlovi, o jeho životě a dle od narození až do smrti. ■

FAIR PLAY

9. 7. 17.00 Velký sál
10. 7. 10.00 Pupp
12. 7. 9.00 Kino Drahomíra

KLÁŠTER, MNIŠI A MÝTY -
ZNÍ TO JAKO SCÉNÁŘ FILMU, ALE JE TO HOTEL

THE AUGUSTINE PRAGUE, nacházející se v historickém centru Prahy, je tím vašim opravdovým hotelem.

Náš 5 hvězdičkový hotel vám nabízí rovnováhu mezi historií a pohodlím. Prožijte u nás nezapomenutelné zážitky podobné těm z filmového plátna.

Hlavní partnerský hotel
49. ročníku Mezinárodního
filmového festivalu Karlovy Vary

Můžete se těšit na

- oceňovaný Augustine Bar 1887
- gurmánskou kuchyni
- letní terasu
- jedinečné Svatotomášské pivo

Rádi pro vás zajistíme

- svatby
- privátní akce v zahradách
- konference
- Spa relaxaci

THE AUGUSTINE PRAGUE
Letenská 12/33 • 118 00 Prague 1
Tel. 266 112 233
info@augustinehotel.com
www.augustinehotel.com

Zbyněk Vlasák

O řízeném dopingu vrcholových sportovců se v případě Československa dá mluvit od začátku osmdesátých let. „Ne že by předtím žádný sportovec zakázané látky nebral, vše se však dělo divoce a bez jakékoli kontroly,“ říká Vít Poláček, který pro film *Fair Play* dělal historické rešerše.

Reprezentantům je prostřednictvím Ústavu národního zdraví pro vrcholový sport při ministerstvu zdravotnictví tajně nabízena „specializovaná péče“ a k podpisu časově omezená smlouva. Odmítnout nebylo jednoduché. V některých případech to mohlo znamenat i vyřazení z národního týmu. Podepsat odmítla podle Poláčka třeba překážkářka Milena Tebichová, která pak ale pro jistotu potají vyhazovala i vitamínové tablety, které jí lékaři podávali, protože měla strach, že „něco bere a ani o tom neví“. To je i případ mladé atletky Anny z *Fair Play*.

Přestože se státní orgány snažily vše držet v tajnosti a doping v kontrolovaném množství aplikovat jen u reprezentantů, bujel černý trh s anaboliky mezi trenéry a funkcionáři na všech úrovních, a dokonce byly zaznamenány i případy dopingu už u dorostenců.

A jak to, že se ani při veškerém úsilí antidopingových komisařů na nic nepřišlo? Reprezentanti brali anabolika během přípravy, kdy nabírali sílu, určitý čas před závody však byli čistí a těsně před nimi je pro jistotu ještě tajně testovali.

Koulař Remigius Machura st., jeden z pouhých dvou československých sportovců, kteří byli v osmdesátých letech natchytáni při dopingu.

Když vyšel test pozitivní, nikam je nepustili. A tak jedinými chycenými československými sportovci té doby byli diskařka Zdeňka Šilhavá a koulař Remigius Machura na Evropském poháru v roce 1985 v Moskvě. Jejich vzorky byly totiž neočekávaně poslány do moderně vybavené laboratoře v Kolíně nad Rýnem, která odhalila i to, co předtím tuzemští lékaři ne... Je ironickou pointou, že to pak v Rudém právu oba schytali za porušení sportovní etiky.

Státem řízený doping u nás po-

dle publicisty Václava Paciny skončil ještě před sametovou revolucí. V červnu 1989 byla vydána směrnice, která vylučovala řízené podávání anabolik v ČSSR.

Pro většinu československých hvězd osmdesátých let to všechno stále není téma k hovoru. Řada z nich je dnes následkem užívání anabolik v invalidním důchodu, mezi nimi třeba vzpěrač a olympijský vítěz Ota Zaremba, který se jako jeden z mála k dopingu zpětně přiznal. ■

REPORTÁŽ

AEROPORT: JAK SE VAŘÍ NOČNÍ ŽIVOT

Pódium i hlavní bar stojí pod otevřeným nebem, uvnitř vás pohltí UV aktivní dekorace.

Jan Škoda

Do klubu Aeroport na Goethově vyhlídce jsem se domotal někdy v půl jedné ráno. Asi přesně na čas, protože v jednom rohu prostranství před novogotickou rozhlednou se najednou začala zvedat plošina. Ztišila se hudba, na platformu zamířily reflektory a ukázalo se, že ke korunám stromů dopravila dívku obalenou igelitem, s vlajícím bílým plátnem v rukou. Holka začala tančit a kopat, ale to byl jen začátek. Její tanec předznamenal odhalení obří diskokoule, kterou nad přírodní parket vzápětí vynesl jeřáb a která les, rozhlednu i stovky lidí rozpohybovala tisíci barevných bodů.

„Naše typická dramaturgie večera? Nikdy nechceme představit všechno najednou,“ líčí třicátník Jiří Šebesta z distribuční společnosti Aerofilms, která na festivalu

Aeroport každý rok organizuje a staví. „Návštěvníkům to dávkuje. Loni jsme na přílehlý les pustili projekci, teď máme každý večer performer a diskokouli, na kterou míří lasery. Většina lidí z týmu si totiž myslí, že diskokoule je jedním z největších vynálezů dvacátého století. A ano, ta naše je opravdu jedna z největších – v republice.“

Bez vody, zato s vodkou

Aeroport je pop-up klub, který od roku 2007 funguje vždy jen během festivalu (o tom více níže v článku Tak jde čas s Aeroportem), na nečekaných místech a v noci. Letos se organizátoři podruhé vrátili k majestátní rozhledně na Goethově vyhlídce, kde z lešení vyrostlo pódium pro DJe i několik barů, mobilní toalety či dvě cisterny s vodou. „Není tu voda, kanalizace a elektrika taky pořád nefunguje, nás ale baví ob-

jevovat zapadlé prostory a oživovat je. V Praze to děláme stejně se seriálem netradičních filmových projekcí Cinema Royale,“ zmiňuje Šebesta populární promítání ve skladech a atomových krytech, zatímco k rozhledně přijíždí další autobus plný lačných návštěvníků. Mezi nimi je jako obvykle i spousta festivalových organizátorů.

To je podstatný moment. Goethova vyhlídka se netyčí pár metrů od Thermalu, ale skoro šest kilometrů od centra Karlových Varů. Autobusem se na místo dostanete za dvacet minut, pěšky tam snad ani radši nechoďte. Každý večer na vyhlídku autobusem vyrazí skoro tisíc lidí, od Thermalu k Aeroportu a nazpátek proto jezdí třibusy za 40 korun každých patnáct minut. „Před dvěma roky jsme museli opustit bývalou budovu České spořitelny na Divadelním náměstí v centru a hledali jsme, kam jít dál,“ vzpomíná Jiří

Vprostřed noci vystoupí baletka a potom se nad publikum snese obří diskokoule: párty může začít.

Šebesta. „Objevíli jsme Goethovu vyhlídku, od které nás spousta lidí zrazovalo: Je to prý daleko. Nikdo nepříjde. Je to zas jen na pár let. Nicméně se stal přesný opak a přichází možná dvakrát víc lidí než do spořitelny.“

Na návštěvnost, kterou nejlíp ilustrují cestující přilepení k okýnkům autobusů, je podle Šebesty Aeroport připravený líp než loni. „Máme větší bar, větší pódium, větší úklidovou čet. Chceme být ale taky šetrní k okolí, uklízíme

les a jezdíme do okolních vesnic hlídat, zda se tam moc nerozlehá hudba,“ dodává. Aeroport prý není výdělečný podnik, dopředu ho ale žene nadšení zhruba čtyřiceti pořadatelů.

Lepší než Křišťálový glóbus

Stejně nadšení jsou očividně i návštěvníci. Do autobusu nazpátek si se mnou sedá Lucie Kräuslová, studentka z Prahy, která na festival přijela poprvé. „Je to super, vlastně hned po příjezdu jsme

vyrazili do Aeroportu. Do fronty na lístky se pak sice ráno vstává trochu hůř, ale stojí to za to.“ Dvaadvacetiletá Johana Němečková přitakává: „Je skvělé, že je to oproti loňsku dispozičně větší. A ta koule je mnohem lepší než ta, která tvoří Křišťálový glóbus,“ směje se.

Kouli se nechte ozářit zase dnes. Emo-elektro přivezou Vloz-kočku a pak vás trochu nabudí DJové Popper-C, Fremeni Live, Mutuju a Andre Allin. ■

TAK JDE ČAS S AEROPORTEM

Distribuční společnost Aerofilms poprvé otevřela klub Aeroport v roce 2007 na Divadelním náměstí v centru Karlových Varů. „Jeden náš spolupracovník má obří archiv filmových plakátů,“ vypráví Jiří Šebesta z Aerofilms. „Chtěl výstavu na festivalu, v Thermalu ale nebylo místo. Hledali jsme tu proto kavárnu nebo nějaké prostranství, kde bychom to mohli udělat. A taky jsme si říkali, že Vary jsou během festivalu v noci vlastně dost mrtvé. Naštěstí jsme se seznámili s Italem, který vlastní dům na náměstí, a ten nám dovolil prostor využít.“

Nakonec se z chátrající budovy nestala jen galerie, ale několika-patrové zázemí s bary a tanečním parketem, kam se po poslední, půlnoční projekci stahovaly stovky festivalových diváků. Před dvěma lety se však rozhodlo, že se z pětadvacet let opuštěné budovy stane obchodní centrum, a Aeroport se přestěhoval na Goethovu vyhlídku. ■

Soutěžte o luxusní ceny s Profimodem na Instagramu. Každý den festivalu. Více na www.profimed.cz/temev.

Vyzkoušejte se Sonicare zcela nový pocit čistoty v ústech. Philips Sonicare DiamondClean odstraní o 50%* více plaku než elektrické kartáčky srovnatelné kategorie.

*Na základě klinické studie

Profimed, partner festivalového Instagramu.

PHILIPS sonicare

Karlovy Vary International Film Festival

www.profimed.cz

Vyhraďte dvě letenky s Air France a užijte si Paříž jako hvězda

Tipněte si odpověď na jednoduchou otázku a letenky nebo jiné hodnotné ceny mohou být vaše.

Soutěžte na www.guessandflytoparis.com

Karlovy Vary International Film Festival

AIRFRANCE

Nejlepší nabídky letenek sledujte na www.airfrance.cz

SOUTĚŽ DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ

JAK SE BOJUJE PROTI PUTINOVÍ

I když Putinův režim celkem úspěšně pracuje na tom, aby se lidé báli co nejvíc, opoziční novinářka a shodou okolností Putinova kmotřenka Xenia Sobčak (na snímku) se svůj kritický názor rozhodně neobává vyjádřit veřejně.

Ve světové premiéře bude dnes na festivalu uveden dokument **Období** o současných představitelích ruské „protiputinovské“ opozice. Nejvíce prostoru tvůrci celkem přirozeně věnují osobnosti ruského právníka, politického aktivisty a blogera Alexeje Navalného.

Filip Šebek

„Na snímek jsme byli velmi zvědaví už jen díky angažmá Pavla Kostomarovy, který je jedním ze tří režisérů filmu a jehož tvorbu máme moc rádi. V roce 2008 byl na festivalu se svým mimořádně silným dokumentem Matka, předloni pro změnu se snímkem o natáčení filmového eposu Alexeje Germana je těžké být bohem. Známe ho jako skvělého filmaře, což se nám při sledování Období, které nás v programovém oddělení okamžitě všechny pohltilo, jen potvrdilo,“ říká programový ředitel festivalu Karel Och.

Získat snímek režisérů Pavla Kostomarovy, Alexandry Rastorgujevy a Alexeje Pivovarovy do dokumentární soutěže ale nebylo jednoduché. O světovou premiéru

navýsost aktuálního snímku, natočeného navíc trojicí oceňovaných dokumentaristů, měla pochopitelně zájem celá řada dalších přihlídek. Nakonec si ale producenti filmu vybrali pro premiérové uvedení Karlovy Vary.

„I když je téma snímku politické, rozhodně se nejedná o tradičně sestavený a jednostranný portrét veřejného představitele. Na jednu stranu nám přišlo důležité akcentovat aktuální téma současné politické situace v Rusku, na druhou se nám moc líbila formální stránka včetně způsobu nakládání se záběry na davy lidí během nejhrůznějších protestních shromáždění. Téma manipulace davem je zde velmi invenčně zpracované. A je jedno, zda jde o vládnoucí stranu nebo opozici,“ dodává Karel Och. I když se snímek soustře-

dí především na záznam politické práce členů ruské opozice, jeho vyznění není zdaleka jen lokální, klade i obecné otázky právě ohledně tématu jedinec versus dav. Film navíc nechává na divákovi, ať si ze záběrů na Navalného a další protiputinovské opozičníky, jako je vůdce hnutí Solidarnost Ilja Jašin či novinářka Xenia Sobčak, utvoří vlastní názor. Režiséri ho v tomto směru nijak neovlivňují.

Navíc Alexej Navalnyj nemá ani v řadách opozice jednoznačně kladné postavení. Liberálním kruhům leží v žaludku jeho účast na nacionalistických akcích. „Ve volbách starosty Moskvy jsem pro Navalného hlasoval, protože jsem neměl jinou volbu, ale za prezidenta bych ho nechtěl. Prezident nacionalista není to, co Rusko po-

třebuje,“ říká například zástupce šéfredaktora nejvýznamnějších ruských opozičních novin Novaja gazeta Vitalij Jaroševskij.

„Období je velmi dobře podaný portrét člověka, který u nás není moc známý a o němž se dozvídáme jen z médií, v lepším případě pak z tweetů komentátora deníku Právo Alexandra Mitrofanova, což je pro nás v případě Ruska klíčový zdroj,“ říká Karel Och. Vhledem k pracovním povinnostem bohužel nikdo z režisérské trojice na projekci filmu a především na následnou debatu nedorazí, i tak byste si však možnost seznámit se se skutečnou podobou ruské opozice neměli nechat ujít. Už jen úvodní scéna z nadmíru bujaré oslavy Navalného narozenin anebo záběry ze zákulisí protestních akcí Pussy Riot stojí za to. ■

OBDOBÍ

9. 7. 15.30 Kino Čas
10. 7. 17.00 Kino Drahomíra

KDO JE VLASTNĚ ALEXEJ NAVALNYJ?

Ani ruská opozice nepřijímá Alexeje Navalného bez výhrad. Podle některých je velmi vznětlivý a ambiciózní, jiní mu zase vyčítají přílišnou výbojnost a nedostatek zkušeností.

První publicitu si Alexej Navalnyj, osmatřicetiletý právník, který mimo jiné studoval na prestižní americké Yaleově univerzitě, zajistil skrze svůj blog, na němž zveřejňoval pečlivě zdokumentované kauzy zpronevěřených peněz. Velkou rybou se v roce 2007 stala ruská banka VTB. Případů s podezřelým zacházením veřejnými prostředky začalo přibývat, a tak Navalnyj v roce 2010 založil webovou stránku RosPil.info. Do širšího veřejného povědomí ho vynesly až masové opoziční protesty z roku 2011 a 2012. Skrze sociální sítě, které v té době v Rusku fungovaly jako svolávací platforma, vyzýval všechny „nacionalisty, liberály, levičáky, zelené, vegetariány a třeba i Martany“, aby také vyšli do ulic. Jeho označení vládnoucí strany Jednotné Rusko „partají podvodníků a zlodějů“ u nespokojené společnosti rezonovalo a dostalo se mezi hlavní slogany oněch demonstrací.

K boji proti zkorumpovanému režimu Alexeji Navalnému donedávna pomáhala sociální média. V březnu tohoto roku se však jeho blog spolu s jinými opozičně laděnými weby dostal na černou listinu ruské cenzurní agentury Roskomnadzor. Bylo to zrovna v době, kdy se na blo-

gu otevřeně vyslovil proti připojení Krymu k Rusku.

Nový zákon o bloggerech, který vstoupí v platnost 1. srpna, opozičním aktivistům ještě více přistříhne křídla. Všichni blogeri s denní čteností nad tři tisíce se budou muset u Roskomnadzoru registrovat a tím pádem budou podléhat těm samým regulím jako státem přísně kontrolovaná média. Navíc nebudou smět využívat internetové reklamy.

Navalnyj, otec dvou malých dětí a v současném Rusku nejznámější bojovník proti korupci, má však pro strach uděláno. Na Putinově režimu nenechá nit suchou a za své opoziční kopance už několikrát zaplatil několikadenním vězením. Loňský verdikt pět let nepodmíněně za tzv. poškození státu byl jasným signálem, že pro establishment se Navalnyj stal značně nepohodlným. Přesto to ale nevzdává. „Nejsme úplně bezmocní. Můžou zničit jednotlivce, jako například zničili Sergeje Magnitského nebo mě, ale proti hromadě lidí nic nezmůžou. Nejsou to žádní čekisté, ale banda zlodějů, kteří si chtějí hlavně nakrást,“ míní blogger. „A čím víc jim budeme šlapat na paty, tím dřív budeme žít v nové zemi. Jen se nesmíme bát!“ ■

Nada Straková,
nezávislá novinářka

VYČISTÍME MAMUTY, PONORKY I BARONA PRÁŠILA!

Jan Škoda

„Kluci, podívejte se, to je mamut! Pojďte, pojedeme blíž,“ říká jeden z malých dobrodruhů na pramici ve slavné scéně z legendárního filmu Karla Zemana Cesta do pravěku, v níž se čtyři chlápci vydávají na fantastickou výpravu minulostí. Na mamuta ovšem zanedlouho uvidí líp i diváci. Zemanovu Cestu do pravěku a jeho pozdější filmy Vynález zkázy a Baron Prášil čeká digitální restaurace, takže budou vypadat stejně jako v době premiéry před více než padesáti

Barona Prášila ztvárnil Miloš Kopecký.

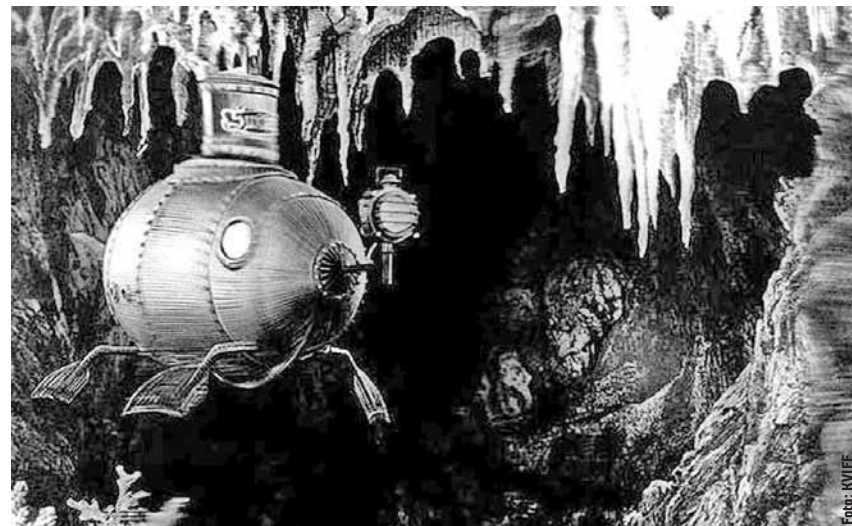
Cesta do pravěku se prodala do 72 zemí a inspirovala třeba Stevena Spielberga.

lety. Tedy bez nečistot, škrábanců a vylbledlých barev.

Ambiciózní projekt má název Čistíme svět fantazie a podílí se na něm Muzeum Karla Zemana, Nadace české bijáky a Česká televize. Na festivalu se včera dohodli, že každý rok zrestauroují jeden film – a začnou čištěním zámku ve vulkánu, který ve Vynálezu zkázy obývá padouch Artigas. Karel Zeman se tak stane prvním filmařem, který se dočká restaurace rovnou tří děl. Zatím Nadace české bijáky zrestaurovala Hoří, má panenku,

Všechny dobré rodáky a letos na festivalu uvedeně Ostré sledované vlaky.

„I jeho tři filmy čeká restaurování podle mezinárodních standardů a v rozlišení 4K v nejvyšší možné kvalitě,“ upřesňuje Petr Šikoš z Nadace české bijáky. Cílem podle něj je, aby Zemanovy filmy získaly stejný zvuk a obraz jako v době premiéry. Zároveň se ale nesmí překročit technologické limity doby, v níž díla vznikala. „Nejprve je nutné převést celoloid do digitální podoby, pak nastane samotné restaurování. Právě odstraňování

Nejen podmořský svět ve Vynálezu zkázy vychází z románů Julese Vernea.

nečistot a kazů je nejnáročnější a zabere asi půl roku práce,“ říká vývojář Ivo Marák ze společnosti UPP, která restauraci provede. „Vycídní“ jednoho filmu stojí přibližně milion korun. S restaurováním pomůže i Zemanova dcera, výtvarnice a režisérka Ludmila Zemanová, která se svým otcem pracovala.

Pražské Muzeum Karla Zemana, kde si můžete vyzkoušet principy Zemanových přelomových triků na vlastních fotacích, má s projektem Čistíme svět fantazie velké plány. Premiéra Vynálezu

zkázy bude příští rok na italském EXPU 2015, tedy na výstavě, kde před 56 lety získal film Velkou cenu. Premiéry se ale dočká i v českých a zahraničních kinech nebo v televizi. Přispět na restauraci může každý, když zašle DMS BIJAKY na číslo 87777. „V Čechách se o Zemanovi moc neví, přitom v zahraničí ho připodobňují k Georgesovi Mélièsovi či Georgovi Lucasovi. Chceme to změnit a také uchovat jeho dílo pro další generace,“ přeje si Tereza Veselá z Muzea Karla Zemana. ■

emo program na zítřka for tomorrow

Chceme vám letos usnadnit orientaci v programu, proto vám přinášíme nové žánrové piktogramy (vysvětlivky vidíte výše), které pro vás připravili Lukáš Franz a reklamní agentura JANDL Praha.

čtvrtek 10. 7.

Změna v programu!!!

Byla přidána projekce filmu
Zmizení Eleanor Rigby: On.
7PA 10. 7. 22:00 Pupp

9:00

**La tirsia /
Smutek bez konce**

Kino Drahomíra 7K1

Režie: Jorge Pérez Solano
Mexico, 2014, 110 min.

Cheba a Ángeles Miguel otěhotněly se stejným mužem. Ať už se rozhodnou vyřešit dilema nechtěného mateřství jakkoli, jejich životy zůstanou navždy poznamenány intenzivní přítomností vleklého smutku...

Cheba and Ángeles Miguel have become pregnant by the same man. However they decide to resolve the dilemma of unwanted motherhood, their lives will always be marked by perpetual sorrow...

9:00

I Origins / I Origins

Velký sál 711

Režie: Mike Cahill
USA, 2014, 113 min.

Setkání s tajemnou kráskou zcela změni život mladému molekulárnímu biologovi, který je fascinován lidským okem. O několik let později učiní nečekaný objev, který zpochybni jeho dosud neotřesitelnou víru ve vědu.

An encounter with a mysterious beauty drastically changes the life of a young molecular biologist who is fascinated by the human eye. Some years later he makes an unexpected discovery that calls into question his once unshakable faith in science.

9:30

**L'enlèvement
de Michel Houellebecq /
Únos Michela Houellebecqa**

Malý sál 721

Režie: Guillaume Nicloux
France, 2014, 93 min.

Před třemi lety se rozšířila zpráva, že známý kontroverzní francouzský spisovatel Michel Houellebecq byl unesen. Jeho krajan a přítel Guillaume Nicloux se rozhodl natočit film o tom, jak to doopravdy bylo.

Three years ago, word spread that well-known, controversial French author Michel Houellebecq had been kidnapped. His fellow countryman and friend Guillaume Nicloux decided to shoot a film about how it really went down.

10:00

**Soltanto un nome
nei titoli di testa /
Jen jméno v úvodních
titulcích**

Divadlo Husovka 7H1

Režie: Daniele Di Biasio
Italy, 2008, 52 min.

Dokumentární portrét scenáristy a spisovatele Uga Pirra, jednoho ze zásadních spolupracovníků Elia Petriho (*Podivné vyšetřování* nebo *Každému, co mu patří*), který je zároveň spoluautorem filmů Carla Lizzaniho, Vittoria De Sicy či Liny Wertmüllerové.

Pokračování na str. 8

ČEZ a filmové zážitky jsou nerozluční

Skupina ČEZ,
geniální panter 49. ročníku
MFF Karlovy Vary

SKUPINA ČEZ

www.cez.cz/mffkv

A documentary portrait of screenwriter and author Ugo Pirro, one of Elio Petri's consistent collaborators (e.g. *Investigation of a Citizen Above Suspicion* and *We Still Kill the Old Way*) and co-author of films by Carlo Lizzani, Vittorio De Sica, and Lina Wertmüller.

10:00

Viktoria / Viktoria

Espace Dorleans 7E1

Režie: Maya Vitkova
Bulgaria, Romania, 2014, 155 min.

V roce 1979 se Borjaně narodí dcera Viktoria, nechťené dítě s fyzickou dysfunkcí – Viktoria nemá pupík. Možná i právě proto je komunistickou stranou prohlášena za „Dítě desetiletí“.

In 1979 Boryana delivers a daughter, Viktoria, an unwanted child with a birth defect: Viktoria has no belly button. Perhaps this is, in fact, also the reason the Communist Party declares her “Baby of the Decade.”

10:00

Neposlušni / Neposlušni

Kino Čas 7C1

Režie: Mina ukić
Serbia, 2014, 112 min.

Leni a Lazar si byli v dětství blízcí. Jako dospělí se znovu setkávají a na bezcílném výletě zkoumají, jestli společný smysl pro nevázané bourání maloměstské nudy může jejich pouto obnovit.

As children, Leni and Lazar were best friends. As adults they meet again and take off on an aimless journey to see whether their shared impulse to escape the provincial tedium can renew the bond they once had.

10:00

Cadences obstinées / Naléhavé rytmy

Kinosál B 751

Režie: Fanny Ardant
France, Portugal, 2013, 97 min.

Fanny Ardantová, slavná představitelka filmů Françoise Truffaut a dalších významných tvůrců, se jako režisérka inspirovala postavami žen, jaké sama často ztělesňovala.

Fanny Ardant, celebrated muse of François Truffaut and other distinguished filmmakers, was inspired as director by the kind of female character she herself has frequently portrayed.

10:00

Edward II / Edvard II.

Městské divadlo 7D1

Režie: Derek Jarman
United Kingdom, 1991, 90 min.

Edvard II. nastupuje na anglický trůn a před svou manželkou dává přednost rytíři Piersi Gavestonovi. Ukřivděná královna Izabela se rozhodne situaci změnit. Herci si oblékají současné kostýmy a Annie Lennoxová zpívá píseň na rozloučenou.

Edward II ascends the English throne and shows favour towards nobleman Piers Gaveston, casting his wife aside. The aggrieved Queen Isabella decides to do something about it. The cast is costumed in modern attire and Annie Lennox sings a song of farewell.

10:00

Fair Play / Fair Play

Pupp 7P2

Režie: Andrea Sedláčková
Czech Republic, Slovak Republic, Germany, 2014, 100 min.

Kádrový profil dospívající Anny není ani trochu vyhovující, její sprinterské nadání ji však stejně pomůže do státem řízeného dopingového programu, který by dívkou mohl vynést až na olympiádu.

Teenage Anna's background may be altogether unsuitable for the communist regime, but her talent as a sprinter will help her into the state-run doping program regardless – and from there it's on to the Olympics.

10:30

Ruido Rosa / Růžový šum

Lázně III 7L1

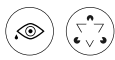
Režie: Roberto Flores Prieto
Colombia, 2014, 100 min.

Stárnoucí muž a také trochu mrzout vylepuje inzeráty a nabízí své služby opraváře

elektrospotřebičů. Sympatické opuštěné recepční zapadlého hotelu se pokazí rádio.

An elderly man, who's a bit of a grouch, pastes various ads offering his services as an electrical appliance repairman. A radio belonging to an affable, abandoned receptionist at a remote hotel gives up the ghost.

10:30

Cesta ven / Cesta ven

Richmond 7R1

Režie: Petr Václav
Czech Republic, France, 2014, 103 min.

Žaneta touží po vzdělání pro svou malou dceru, po klidných prázdninách a po tom, aby její partner David neměl oči pro jiné. Některé věci si vyříkate doma, ale s tím, že se na vás dívají skrz prsty, protože jste Romka, mnoho nenaděláte.

Žaneta wants her young daughter to receive an education, she hankers after peaceful summer holidays and hopes that her partner David will stop looking at other women. You can sort certain things out behind closed doors, but when they treat you with contempt because you're a Romanian woman, there's nothing you can do about it.

11:30

Rocks in My Pockets / Šutry v kapsách

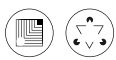
Kino Drahomíra 7K2

Režie: Signe Bauman
USA, Latvia, 2014, 88 min.

Animovaný autorský snímek lotyšské režisérky žijící v New Yorku je ryze osobní výpovědí ženy, která se potýká s dědičnou nemocí. Režisérka se s humorem, ale i odvahou vydává na nelehkou cestu za tajemstvím, které se skrývá v její rodině.

This writer-director animated film by a Latvian director living in New York City serves up a highly personal statement of a woman struggling with an inherited illness. With humor and courage, the director sets out on a challenging journey to discover her family's best-kept secret.

11:30

Kreuzweg / Křížová cesta

Velký sál 713

Režie: Dietrich Brüggemann
Germany, 2014, 107 min.

Může mít člověk rád Boha i rockovou muziku? A je možné, aby matka přehlížela, že se její dospívající dcera chce obětovat? Ve čtrnácti zastaveních nasnímaný film klade otázky dotýkající se náboženství i osobní víry.

Can a person love God and rock music? And how can a mother be blind to the fact that her adolescent daughter intends to sacrifice herself? Shot in fourteen “stations,” the film shows great understanding for its characters as it asks provocative questions concerning religion and faith.

12:30

Memphis / Memphis

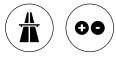
Kino Čas 7C2

Režie: Tim Sutton
USA, 2013, 79 min.

Při procházce tenneseeským Memphise můžete narazit na poflakujícího se černošského muzikanta od pána boha. Tulák od přírody má před sebou natáčení desky, ale chybí mu motivace pustit se do psaní songů.

Walking down the streets of Memphis, Tennessee, you might stumble across a divine musician taking his ease. A wanderer by nature, he's got some music to record but he lacks the motivation to get to songwriting.

12:30

asthma / astma

Kinosál B 752

Režie: Jake Hoffman
USA, 2014, 90 min.

Pro Guse je život pouze obtížně splnitelným úkolem. Drogově závislý outsider se vydává na velmi špatný trip ve snaze uniknout sám sobě. Celovečerní debut Jakea Hoffmana je autentickým pohledem na současnou newyorskou nezávislou generaci umělců.

Life for Gus is a task difficult to accomplish. The drug-addicted outsider suffers a very bad trip in his efforts to escape from himself. Jake Hoffman's feature debut is an authentic look at today's New York indie generation of artists.

12:30

Šílení / Šílení

Malý sál 722

Režie: Jan Švankmajer
Czech Republic, Slovak Republic, 2005, 119 min.

Jsou důsledkem absolutní svobody na-prostá duchovní vyprázdňenost a citová vyprahlost ještě horšího řádu než ty, které plodí autoritativní uspořádání společnosti?

Is the utter spiritual emptiness and emotional aridity that comes with absolute freedom worse than that brought about by an authoritative ordering of society?

Možnosti dialogu / Možnosti dialogu

Režie: Jan Švankmajer
Czechoslovakia, 1982, 12 min.

Je jedno, jestli spolu hovoří muži, nebo jde o dialog mezi mužem a ženou, Švankmajer bez použití jediného slova na trojici příkladů ukazuje, že v komunikaci vládne agresivita, boj o dominanci, sobectví, neochota až neschopnost naslouchat druhému.

It's all the same whether the conversations involve men, or a man and a woman. Švankmajer, without requiring a single word, uses three examples to demonstrate that communication is governed by aggression, the battle for dominance, selfishness, unwillingness and an inability to listen to others.

13:00

Návrat do Adriaportu / Návrat do Adriaportu

Divadlo Husovka 7H2

Režie: Adéla Babanová
Czech Republic, 2013, 13 min.

Stačí Čechoslovákům ke štěstí párky, anebo by je povzbudila vidina přístupu k vlastnímu moři? Opravdu se Gustáv Husák ráchal ve vlnách československého moře?

Are beer and dumplings enough to make Czechoslovaks happy or would it take their own seaside resort to really perk them up? Did former Czechoslovak President Gustáv Husák really splash in the waves of the Czechoslovak sea?

Ancha es Castilla / N'importe quoi / Ancha es Castilla / N'importe quoi

Režie: Sergio Caballero
Spain, 2013, 25 min.

Alegríu posedl d'ábel a exorcismus nepomáhá, stejně jako není příliš užitečné to, že její tatík ze všeho nejraději utíká do baru.

Alegría is possessed by the devil but exorcism isn't much help, and neither is her daddy who'd much rather hit the bar.

Jazykolam / Jazykolam

Režie: Roman Štětina
Czech Republic, 2014, 6 min.

Vidíme magnetofonový pás, slyšíme mužský hlas čtoucí jazykolam. A vidíme také mistryni zvuku, jak neomylnými pohyby vystihuje chyby. Výprava za zdi rozhlasového studia, které skrývá mnohá, nejen analogová kouzla.

We see recording tape and hear a man's voice reading a tongue twister. And we also see a sound engineer cutting out the mistakes with sure-handed movements. An excursion inside a radio studio that hides more than just analog magic.

Glue / Glue

Režie: Moritz Uebele
Germany, 2013, 6 min.

Bezpilotní letadlo dohlíží na muže, který se značnou péčí oparášuje a dekoruje prasečí hlavu. Hřebíky, latex a znepokojivé obrazy na radaru.

A drone surveys a man who is taking great care of and decorating a pig's head. Nails, latex, and disturbing radar images.

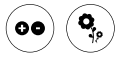
It Has Already Been Ended before You Can See the End / Skončilo to dřív, než jsi mohl vidět konec

Režie: Shigeo Arikawa
Japan, 2012, 11 min.

Do přitažlivého a uzavřeného mikrosvěta zasazuje japonský umělec Shigeo Arikawa krátký snímek, jímž se vyrovnává s konceptem „konce“ a jeho možných čtení.

With an eye to sussing out the concept of “the end” and its possible readings, Japanese artist Shigeo Arikawa sets his short film in an appealing, closed microworld.

13:00

Le meraviglie / Zázraky

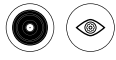
Espace Dorleans 7E2

Režie: Alice Rohrwacher
Italy, Switzerland, Germany, 2014, 111 min.

Mladíčká Gelsomina se bez námitek podporuje otci, který drží svou ženu i čtyři dcerky stranou nástrah moderního světa a považuje za jedinou smysluplnou činnost chov včel. Natáčení televizní soutěže „Ves zázraků“ poblázní celý kraj a otěse jistou idealistického otce.

Without exception, young Gelsomina obeys her father, who keeps his wife and four daughters far from the wiles of the modern world and considers beekeeping the only meaningful activity. The shooting of the television show contest “Countryside Wonders,” which has the entire area buzzing, shakes the confidence of the idealistic man.

13:00

20,000 Days on Earth / Nick Cave:

20 000 dní na Zemi

Kongresový sál 733
Režie: Iain Forsyth, Jane Pollard
United Kingdom, 2014, 95 min.

Dvacetitisíc den v životě Nicka Cavea začíná zvoněním budíku a končí procházkou po mořské pláži. Na devadesát pět minut se divák ocitne ve společnosti nesmírně tvůrčí osobnosti.

The 20,000th day in the life of Nick Cave begins with his alarm clock going off and ends with a walk on the beach. For ninety-five minutes the viewer finds himself in the company of an immensely creative individual.

13:00

Un tranquillo posto di campagna / Tiché místo na venkově

Městské divadlo 7D2

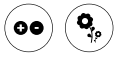
Režie: Elio Petri
Italy, 1968, 107 min.

Stížen tvůrčí krizí uchyluje se zavedený abstraktní malíř Leonardo do opuštěné starobylé vily, kterou mu obstará milenka a obchodnice s uměním Flavia. Dobrovol-

nou samotu však záhy narušuje podivná spolubydlící.

Afflicted by a creative crisis, established abstract painter Leonardo withdraws to an old, abandoned villa that his art dealer lover Flavia helps him find. But his voluntary seclusion is soon interrupted by a bizarre housemate.

13:00

Simindis kundzuli / Kukuříčný ostrov

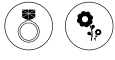
Pupp 7P3

Režie: George Ovashvili
Georgia, Germany, France, Czech Republic, Kazakhstan, 2014, 100 min.

Starý rolník a jeho nevinná šestnáctiletá vnučka pěstují kukurici na ostrůvku uprostřed řeky Inguri, dělíci Gruzii od Abcházie. Intenzivní sepětí dvou lidských jedinců s přírodou je však narušeno příjezdem pohraniční stráž.

An old peasant and his innocent 16-year-old granddaughter sow corn on an island in the middle of the Inguri River dividing Georgia from Abkhazia. The intense bond between nature and the two individuals is disturbed, however, by the arrival of the border police.

13:30

Kirsitubakas / Třešňový tabák

Lázně III 7L2

Režie: Andres Maimik, Katrin Maimik
Estonia, 2014, 93 min.

Šestnáctiletá Laura se koncem prázdnin zoufale nudí. Z letargie ji vytrhne až nabídka strávit pár dní vyletem do rašeliniště. Z premíry přírody, stejně jako z poněkud hrubozrného vedoucího výpravy Josepha, není z počátku nadšena.

By the end of vacation, 16-year-old Laura is bored off her rocker. Only an offer to spend a few days visiting a peat bog rouse her from her lethargy. At first she's none too thrilled by the overabundance of nature, nor in like manner by Joseph, the rather roughneck leader of the adventure.

13:30

Jako nikdy / Jako nikdy

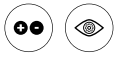
Richmond 7R2

Režie: Zdeněk Tyc
Czech Republic, 2013, 93 min.

Vladimír umírá a u jeho postele se potkávají současná družka i bývalá milenka. Těžká situace a hrdinova povaha nejen dávají všem zúčastněným zabrat, ale umožní jim také poznat své slabé i silné stránky.

Dying Vladimír's current partner and a former lover gather at his bedside. Vladimír's temperament and the difficult situation put everyone through the ringer, allowing them to glimpse both their strengths and their weaknesses.

14:00

Waiting for August / Čekání na srpen

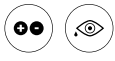
Kino Drahomíra 7K3

Režie: Teodora Ana Mihai
Belgium, 2014, 88 min.

V životech sedmi rumunských sourozenců se rozprostřelo pochmurné bezčasí. Jejich matka odcestovala za prací do Itálie a celou tíží péče o domácnost vložila na patnáctiletou Georgianu.

A grim atemporality has infiltrated the lives of seven Romanian siblings. Their mother has gone to work in Italy, and the responsibility for caring for the household is placed entirely with 15-year-old Georgiana.

14:00

Mommy / Mommy

Velký sál 714

Režie: Xavier Dolan
Canada, 2014, 134 min.

Filmem *Mommy* se Kanadčan Xavier Dolan vrátí k tématu komplikovaného vztahu dospívajícího syna a jeho nekonvenční matky. Na rozdíl od naprosto negace, jakou vyjádřil titulem svého debutu *Zabil jsem svou matku*, 2009, ponechává ve svém pátém filmu postavám naději na usmíření.

With *Mommy*, Canadian filmmaker Xavier Dolan reintroduces his theme focusing on the complex relationship between an adolescent son and his unorthodox mother. In contrast to the utter negation he expressed in the title of his debut *I Killed My Mother*,

Pokračování na str. 9

**ZELENÉ BOHATSTVÍ
PRO PŘÍŠTÍ GENERACE**

LESYČR

2009, in his fifth film he allows his characters hope for reconciliation.

15:30

La reina / Královna Kino Čas 7C3

Režie: Manuel Abramovich
Argentina, 2013, 19 min.

Čas karnevalu, kdesi v Argentíně. Jednácetiletá Memi se připravuje na prestižní roli královny průvodu, oblékání a líčení nemá konce. Chybí už jen zatížit drobnou hlavu těžkou honosnou korunou.

Carnival, someplace in Argentina. In order to prepare for the prestigious role of parade queen, 11-year-old Memi must undergo seemingly endless hours of dressing and makeup. All that's left is to burden her little head with a spectacular crown.

Le mur et l'eau / Zed' a voda

Režie: Alice Fargier
Switzerland, 2014, 25 min.

Krátký snímek o dětech opuštěných svými nezodpovědnými rodiči hledá hranici mezi dětstvím a dospělostí a zároveň dokazuje neobyčejnou sílu filmového média.

This short film, about children abandoned by their irresponsible parents, explores the threshold between childhood and adulthood, highlighting in the process the uncommon power of cinema.

Solitary Plains / Osamělé pláně

Režie: J. Christian Jensen
USA, 2014, 9 min.

Průmyslovou krajinu Severní Dakoty osvětlují ohně šlehařící z kovových konstrukcí. Dvanáctiletý James do školy nechodí a pomalu se smiřuje s posmutněným budoucím životem mezi obrovskými rafineriemi.

The blazing fires of metalwork construction illuminate the industrial landscape of North Dakota. Twelve-year-old James doesn't go to school and gradually resigns himself to a bleak future amid massive oil refineries.

15:30

The Normal Heart / Stejná srdce

Kinosál B 753

Režie: Ryan Murphy
USA, 2014, 132 min.

Strhující filmové drama z produkce HBO vypráví příběh homosexuálního aktivisty a spisovatele Neda Weekse, který jako jeden z prvních na začátku osmdesátých let hlasitě kritizoval marginalizování tehdy neznámého viru HIV.

This riveting HBO drama tells the story of gay activist and writer Ned Weeks who, at the beginning of the 1980s, was one of the first to vociferously criticize the marginalization of the then unknown HIV virus.

15:30

Historia del miedo / Příběhy strachu

Malý sál 723

Režie: Benjamin Naishat
Argentina, Uruguay, Germany,
France, Qatar, 2014, 79 min.

Jsou události, které zneklidňují tím, že neznáme jejich příčinu. Proč se rozezněl alarm v prázdném domě? Co se stalo mladíkovi, který začal náhle bláznit ve frontě v bistro? A komu je určena zpráva k evakuaci?

Certain events are disturbing because we don't know what's causing them. Why does an alarm go off in an empty home? Why does a young man suddenly start acting crazy while waiting in line at a café? And who is the evacuation announcement intended for?

16:00

Origin of the Species / Původ druhů

Divadlo Husovka 7H3

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2008, 16 min.

S. žije v divočině a sestavuje podivná soustrojí. Je to právě jeho pohled, který může změnit či alespoň ovlivnit naše vidění světa.

S. lives in the hinterlands where he constructs strange contraptions, but his particular perspective can change or at least influence our vision of the world.

Sack Barrow / Rudí

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2010, 20 min.

Malá londýnská továrna začíná poslední záchvěvy pracovní činnosti, pak už bude

vydána napospas času, který její útroby i tak poznamenal.

A small London factory witnesses the final tremors of the production line before being relegated to the mercy of time – which has already done its work internally.

I Know Where I'm Going / Vím, kam mířím

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2009, 29 min.

Zánik lidstva je daleko, ale možná přece jen blíže, než bychom si mohli myslet – přinejmenším v kontextu historie planety Země.

The extinction of humanity is a long way off but it may be closer than we think – at least in the context of the history of planet Earth.

16:00

Krásno / Krásno Espace Dorleans 7E3

Režie: Ondřej Sokol
Czech Republic, 2014, 119 min.

Krásno je rybník u Šumperka i název mnoho otázek kladoucího autorského debutu herce a divadelníka Ondřeje Sokola. Mohl někdo druhý za utopení maminky jednoho z hrdinů?

Krásno is a lake located outside the town of Šumperk and also the focus of various questions raised by actor and stage professional Ondřej Sokol in his debut as writer-director. Could someone be behind the drowning of Michal's mother?

16:00

Earth's Golden Playground / Zlatá země zaslíbená

Kongresový sál 734

Režie: Andreas Horvath
Austria, Canada, 2013, 106 min.

Legendární zlatá horečka v povodí řek Klondike a Yukon vyvrcholila před více než sto lety, zraky osamělých dobrodruhů i těžebních firem se však ke kanadské divočině upírají i nadále.

Legendary gold fever in the Klondike and Yukon river basins peaked more than 100 years ago, yet the eyes of solitary adventurers and mining company owners are still fixed on the Canadian wilds.

16:00

Vrchní, prchni / Vrchní, prchni

Městské divadlo 703

Režie: Ladislav Smoljak
Czechoslovakia, 1980, 85 min.

Podle scénáře Zdeňka Svěráka natočil jeho umělecký soupeřník Ladislav Smoljak dnes již klasickou komedii o vynálezavém knihkupci Vránovi, z něhož příležitost udělá zloděje. Kdo by nechtěl poopravit svůj životaběh a trochu si přilepšit?

Based on a script by his artistic comrade in arms Zdeňek Svěrák, Ladislav Smoljak shot this legendary comedy about Vrána, a resourceful bookseller and opportunistic thief. Who wouldn't want to get themselves back on track and improve things a little?

16:00

VAN valami furcsa és megmagyarázhatatlan / Jsou věci divné a nevysvětlitelné

Pupp 7P5

Režie: Gábor Reisz
Hungary, 2014, 90 min.

Áronovi táhne na třicet, právě dokončil univerzitu, rozešla se s ním přítelkyně a rodiče mají neustále tendence zasahovat mu do života. Když se ráno po bujaré oslavě narozenin vzbudí s koupenou jednostrannou letenkou do Lisabonu, rozhodne se přijmout výzvu a vydat se vstříc neznámu...

Áron is pushing 30, he's just finished university, his girlfriend has broken up with him, and his parents won't stop meddling in his life. After a wild night celebrating his birthday, he wakes up in possession of a one way ticket to Lisbon – and decides to accept the challenge and head out into the unknown...

16:30

Klass korrektssii / Nápravná třída

Lázně III 7L3

Režie: Ivan I. Tverdovsky
Russia, Germany, 2014, 98 min.

Po letech strávených domácím studiem se invalidní Lena s nadšením vrací do školy.

Přístup učitelek, které mají žáky ve speciální třídě na starosti, jí však brzy přináší kruté rozčarování.

After years spent studying at home, disabled Lena is keen to get back to school. The attitude of the teachers in charge of the special needs class, however, soon fills her with cruel disenchantment.

16:30

Polyoty vo sne i nayavu / Lety ve snu a ve skutečnosti

Richmond 7R3

Režie: Roman Balayan

USSR, 1982, 92 min.

V předvečer čtyřicetin Sergej zjišťuje, že práce, rodina ani sličná milénka nejsou s to vnést do jeho života smysl a že jediné intenzivní chvíle zažívá ve snech, které ho stále víc odtrhují od reality.

On the eve of his fortieth birthday, Sergey discovers that neither his job, his family, nor his comely lover are able to give his life meaning, and that his only intense moments occur in dreams that increasingly wrench him from reality.

17:00

Srok / Období

Kino Drahomíra 7K4

Režie: Alexander Rastorguev,
Alexey Pivovarov, Pavel Kostomarov
Russia, Estonia, 2014, 90 min.

Hlavními postavami palčivé zprávy z promrzlé společensko-politické krajiny v Rusku jsou představitelé tamní opozice, pro něž se protest proti Kremlu stal smyslem života.

The main characters of this caustic report on Russia's chilling sociopolitical landscape are the representatives of the local opposition, for whom protesting against the Kremlin has become their raison d'être.

17:00

Welkome Home / Welkome Home

Velký sál 715

Režie: Angelina Nikonova
Russia, 2014, 116 min.

Bývalá ruská modelka Saša, arménský herec a prodáváč koberců Babken, jeho bratranec Hamlet, toužící stát se ženou, a ruská důchodkyně Marja Ivanovna přijeli do země zaslíbené najít štěstí a snít svůj americký sen.

Former Russian model Sasha, Armenian actor and carpet salesman Babken, his cousin Hamlet, who wants to become a woman, and Russian pensioner Mari Vanna have all come to the promised land to find happiness and live the American dream.

18:30

Istanbul United / Istanbul United

Kino Čas 7C4

Režie: Farid Eslam, Olli Waldhauer
Germany, Czech Republic, Turkey,
Switzerland, 2014, 90 min.

Setkají-li se příznivci Galatasaray, Fenerbahçe a Beşiktaş, tři největších fotbalových rivalů v Istanbulu, vzniká nebezpečně traskavá směs. Loňské masové demonstrace v Turecku však zažité pořádky narušily.

If the fans of the three biggest football rivals in Istanbul – Galatasaray, Fenerbahçe, and Beşiktaş – were to meet, the resulting mix would be highly explosive. But last year's mass demonstrations in Turkey disrupted the normal routine.

18:30

At li layla / V její blízkosti

Kinosál B 754

Režie: Asaf Korman
Israel, 2014, 90 min.

Chelli se stará o mentálně postiženou sestru Gabby. Poté, co je nucena ji umístit do denního stacionáře, vytvoří se v jejím životě prázdné místo, které zaplní mladý Zohar. Jeho příchod je katalyzátorem těsného a ambivalentního vztahu mezi sestrami.

Chelli looks after her mentally disabled sister Gabby on her own. When she is forced to place her in a day care centre, a void is left in her life which is filled by young Zohar. His arrival proves to be the catalyst which opens up the constrictive and ambivalent relationship between the sisters.

Pokračování na str. 10

NEDOSTALI JSTE SE NA PROJEKCI TOHOTO FILMU? OD 27. 7. BUDE NA HBO GO. NAPOŘÁD.

Přijďte si pro svůj voucher na vyzkoušení online služby HBO GO. Každý den, od 8.00 do 20.00 v HBO GO Internet Cafe v přízemí Hotelu Thermal.

HBO GO
KDYKOLIV. KDEKOLIV.

www.hbo.cz www.hbogo.cz

©2014 Home Box Office, Inc. All rights reserved. HBO® and related channels and service marks are the property of Home Box Office, Inc.

18:30

Haneul e hwanggeummacha / Zlatý kočár na nebi

Malý sál 724

Režie: O Muel
South Korea, 2014, 84 min.

Skupinka přátel ráda muzicičuje. Jejich bezstarostné potulování se však jednou protne s cestami muže, který se snaží urovnat si vlastní život. V jádru dobrostředný příběh o docela obyčejných věcech.

A group of friends are happy travelling around making music. Their carefree itinerant existence, however, leads them into the path of a man, who is trying to straighten out his life. The essentially compassionate tale of quite ordinary things.

18:30

Winter's Bone / Winter's Bone

Městské divadlo 704

Režie: Debra Granik
USA, 2010, 100 min.

Podle mnohých nejlepší americký film roku 2010 poslal na hvězdnou oběžnou dráhu Jennifer Lawrenceovou, jež získala oskarovou nominaci za ztvárnění sedmnáctileté Ree, vydávající se hledat nezvěstného otce v drsném prostředí missourské vysočiny Ozark.

In the opinion of many, *Winter's Bone* was the best American film of 2010. Jennifer Lawrence was thrust well on her way to stardom after receiving an Oscar nomination for her portrayal of 17-year-old Ree, who goes looking for her missing father in the harsh world of Missouri's Ozarks.

19:00

The Coming Race / Budoucí lidstvo

Divadlo Husovka 7H4

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2006, 5 min.

Početná skupina poutníků se pohybuje po kamenité hoře, jejíž nehostinnost ještě

podtrhuje zvuk silného větru. Kam míří? A má jejich cesta cíl?

A large group of pilgrims climb a rocky mountain slope, whose inhospitable environment is intensified by the roar of high winds. Where are they going? Is there a purpose to their journey?

Sørdal / Sørdal

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2007, 8 min.

Opuštěný dřevěný dům v zeleni postupně splývá s přírodou. Jaké příběhy se zde odehrávaly předtím, než odtud odešli lidé?

An abandoned, verdantly-located wooden house gradually merges with the landscape. What stories unfolded here before the people left?

This Is My Land / Tohle je má zem

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2006, 14 min.

Jake žije stranou současné společnosti, jeho existence podřízená co největší soběstačnosti ale říká mnohé také o městském západním člověku.

Jake lives away from contemporary society, his existence predicated on the greatest self-sufficiency possible. But he also speaks a lot about urban Western man.

Astika / Astika

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2006, 10 min.

Dánský samotář je nucen opustit své sídliště, jakkoliv se těšil na dobu, kdy místo ještě více splyne s přírodou a bude ho okupovat i ptactvo, které se jinak lidí bojí.

A Danish loner is forced to leave his home although he once looked forward to a time when the place would become even more engulfed by the landscape, and when birds, normally afraid of people, would rule the roost.

A World Rattled of Habit / Svět zvyku zbavený

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2008, 10 min.

Výprava na zahradu i do domu světoběžníka Olega, jehož životní zkušenosti mu zásadně pozměnily náhled na svět.

An excursion to the home and garden of globetrotter Oleg, whose experiences in life fundamentally transformed his outlook on the world.

The Bomb with a Man in His Shoe / Bomba s pánem v jeho botě

Režie: Ben Rivers
United Kingdom, 2005, 15 min.

V impresionistické koláži, která je počtou rané kinematografii, sledujeme práci na nové obuvi, ale i některá konstantní Riversova témata.

This impressionistic collage, a tribute to early cinematography, shows the cobbler at work, but also reflects some of Rivers' stock topics.

19:00

Maria Stock / Maria Stock

Espace Dorleans 7E4

Režie: Jan Březina
Czech Republic, 2013, 50 min.

Luxusní auto přivádí mladého Milana do zapomenuté vsi, která se neustále topí v mlze. Za zádušností jejich obyvatel ale nestojí jen počasí. Začínají tři týdny, které dost možná změní mladíkův život.

A luxury car brings young Milan to a God-forsaken village eternally swathed in mist. It's not just the weather that brings out the melancholy in its inhabitants what happens during the following three weeks might very well change the young man's life.

Milostné písně / Milostné písně

Režie: Bohdan Karásek
Czech Republic, 2013, 47 min.

Jeden byt, jeden malý večírek. Postaráší pár a mladý muž. Vzájemné vztahy jsou zpočátku nejasné, ale z náznaků je cítit, že na první pohled bezstarostná zábava v sobě skrývá něco smutného. A little party in a flat

an older couple and a young man. The relationships are initially unclear but there are signs that this seemingly relaxed affair is tinged with melancholy.

19:00

Violet / Violet

Kongresový sál 735

Režie: Bas Devos
Belgium, Netherlands, 2014, 82 min.

Patnáctiletý Jesse byl jediným očitedým svědkem vraždy svého kamaráda. Po brutálním incidentu se vrací domů, zpět k rodičům a kamarádům z bikrosového oddílu.

Fifteen-year-old Jesse is the lone eyewitness to the murder of one of his friends. After the brutal incident Jesse returns home to his family and his BMX riding crew.

19:00

Axinla Aşağı / Po řece

Pupp 7P7

Režie: Asif Rustamov
Azerbaijan, 2014, 90 min.

Mladík Ruslan vesluje v družstvu, které trénuje jeho otec Ali. Ten klade na syna značné nároky a s jeho výkony je neustále nespokojen. Když dojde k tragické události, je otec zaskočen emocemi, s nimiž se neumí vypořádat.

Young Ruslan rows for a team coached by his father Ali, who places many demands upon his son and is continually dissatisfied by his performance. But when tragedy strikes, his father is overcome with emotions he doesn't know how to deal with.

19:00

La decima vittima / Desátá oběť

Richmond 7R4

Režie: Elio Petri
Italy, France, 1965, 92 min.

Explozivně barvitá popartová podívaná se odehrává v blízké budoucnosti, kdy jsou zrušeny války a nastádanou agresivitu si lidé mohou vybit účastí ve hře na vrahy a oběti, organizované ministerstvem Velkého honu.

This explosively colorful, pop-art spectacle takes place in the near future, when war has been abolished and excess aggression is vented through participation in a game of killers and victims organized by the Ministry of the Hunt.

19:30

No Smoking / Zákaz kouření

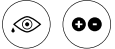
Lázně III 7L4

Režie: Anurag Kashyap
India, 2007, 128 min.

Manželka pana K. svého muže opouští kvůli tomu, že je náruživým kuřákem. K. se přihlásí na odvykací kúru, kterou vede guru Baba Bengali. Ta je založena na strachu – kdykoliv si K. zapálí, někdo jemu blízký přijde o prst nebo zemře.

K's wife leaves him because he won't stop chain-smoking. He enrolls in a de-addiction programme run by a guru, Baba Bengali. The programme operates on fear: every time K. lights a cigarette, someone close to him will have a finger chopped off, or will die.

20:00

B'ella / B'ella

Kino Drahomíra 7K5

Režie: Tawonga Taddja Nkhonjera
Malawi, 2014, 106 min.

Sedmnáctiletá B'ella žije se svou rodinou v Chazundě, předměstské čtvrti města Blantyre v Malawi. Stejně jako ostatní dívky jejího věku řeší problémy se spolužáky, první lásku i vlastní budoucnost.

B'ella is seventeen and lives with her family in Chazunda on the outskirts of Blantyre in Malawi. Like other girls her age, she enjoys sharing confidences with her schoolmates – about her first love and her future.

20:00

Szabadesés / Volný pád

Velký sál 717

Režie: György Pálfi
Hungary, France, South Korea, 2014, 89 min.

Šest pater, která miji stará žena, jež skočila ze střechy. Šest příběhů, které s humorem i nezměrnou imaginací a za doprovodu pulzujícího soundtracku Amona Tobina vyvolá neobdoru zprávu o stavu lidstva.

An old woman flies past six floors after jumping from the roof of her apartment block. Six stories on the poor state of humanity, told with humour and rare imagination to the accompaniment of a pulsating soundtrack from Amon Tobin.

21:30

On a le temps / Je dost času

Kino Čas 7C5

Režie: Abdolreza Kahani
France, 2014, 77 min.

Rozpory v idylickém soužití iránského studenta Emada a mladičké Francouzky Caroline nastávají ve chvíli, kdy dívka oznámí, že je těhotná. Sama se nebrání myšlence potratu, neustále jej ale odsouvá, až k nečekanému zvratu.

Iranian student Emad and young French girl Caroline are living together, yet cracks start to appear in their idyllic relationship when the girl announces she is pregnant. She isn't against the idea of an abortion, but keeps putting it off, until the situation takes an unexpected turn.

21:30

Life May Be / Možná život

Kinosál B 755

Režie: Mania Akbari, Mark Cousins
United Kingdom, Iran, 2014, 80 min.

Exil, identita nebo tělesnost – to jsou téma ta rozvíjená v neobyčejném snímku Manie Akbariové a Marka Cousinse, dvou filmařů, které spojuje jiskřivý intelekt, osvěžující přirozenost a láska ke kinematografii.

Exile, identity, and physicality are the topics developed in an innovative movie from Mania Akbari and Mark Cousins, two filmmakers who have in common a lively intellect, refreshing spontaneity, and a love of motion pictures.

21:30

True Detective / Temný případ

Malý sál 725

Režie: Cary Joji Fukunaga
USA, 2014, 480 min.

Případ záhadné vraždy v Louisianě, který vyšetřovala dvojice svérázných detektivů, se po sedmnácti letech znovu probouzí k životu. Oba muži se tak musí ponořit do své temné a komplikované minulosti, aby případ objasnili.

The case of a mysterious murder in Louisiana investigated by a pair of offbeat detectives is reopened seventeen years later. Both men now have to delve into their dark and complex pasts in order to find out what really happened.

22:00

A Masque of Madness (Notes on Film 06-B, Monologue 02) / Maska šílenství

Divadlo Husovka 7H5

Režie: Norbert Pfaffenbichler
Austria, 2013, 80 min.

Hravá i uctivá lekce filmové historie: Boris Karloff byl nejen monstrem doktora Frankenstein, ale též hercem dalších takřka dvou stovek rolí – démonů i důstojných panů.

A playful yet respectful lesson in film history: Boris Karloff played not only Dr. Frankenstein's monster but also nearly 200 other roles – from demons to dignified gentlemen.

22:00

That Girl in Yellow Boots / Ta holka ve žlutých botách

Espace Dorleans 7E5

Režie: Anurag Kashyap
India, 2010, 103 min.

Po sebevraždě své sestry odchází Ruth z rodné Anglie do Bombaje hledat svého indického otce, který kdysi rodinu opustil. Když konečně otce objeví, zažije otřes z toho, jaký typ člověka reprezentuje.

After the suicide of her sister, Ruth comes to Mumbai to look for her Indian father, who had abandoned the family. When she finally locates her father, nothing prepares her for the shock of who he is.

22:00

Bai ri yan huo / Černé uhlí, tenký led

Kongresový sál 736

Režie: Diao Yinan
China, Hong Kong, 2014, 106 min.

Pět let od fatální přestřelky se detektiv Zhang znovu pouští do vyšetřování, které obestřává jak množství záhad, tak velmi atraktivní noirové kulisy.

Five years after a fatal shootout, Detective Zhang returns to an investigation that involves numerous mysteries and a highly attractive noir setting.

22:00

The Disappearance of Eleanor Rigby: Her / Zmizení Eleanor Rigby: Her

Pupp 935

Režie: Ned Benson
USA, 2014, 123 min.

Conor a Eleanor byli šťastným párem, dokud do jejich životů nezasáhla nečekaná osobní tragédie, na kterou nebyli a ani nemohli být připraveni. Do duší jim vstoupil zmatek, osamělost a odcizení, které zastřely lásku a citové pouto.

Conor and Eleanor were a happy couple until a tragedy occurred in their lives that they could never have been prepared for. Confusion, loneliness, and alienation beset their souls, casting a shadow over the love and emotional bonds that connected them.

22:00

Obietnica / Slib

Richmond 7R5

Režie: Anna Kazejak
Poland, Denmark, 2014, 97 min.

Lila (14) a Janek (15) milují jeden druhého a jejich vztah vyplňuje celý jejich svět. Po té, co se Janek vůči Lile dopustí zrady, je ochoten udělat cokoli, aby vinu odcínil.

Lila (14) and Janek (15) are besotted with each other. Despite this, Janek betrays his girlfriend, although he is willing to do anything to make it up to her.

22:30

'71 / 71

Kino Drahomíra 7K6

Režie: Yann Demange
United Kingdom, 2014, 100 min.

Velká Británie, rok 1971. Konflikt v Severním Irsku se blíží občanské válce. Po jedné akci se Gary Hook ocitne tváří v tvář boji na život a na smrt ve snaze dostat se zpět k jednotce.

United Kingdom, 1971. The conflict in Northern Ireland is shifting towards civil war. During one particular mission, Gary Hook finds himself facing a life-and-death struggle in his attempt to get back to his unit.

22:30

Nänting mäfte gä sönder / Něco se musí zlomit

Lázně III 7L5

Režie: Ester Martin Bergsmark
Sweden, 2014, 81 min.

Sebastian je androgynní dvacetiletý chlapec, zoufale toužící po lásce. Nachází ji v osobě Andrease, punkera v koženém křiváku, jenž se stává jeho milencem a zároveň největším nepřítelem.

Sebastian is an androgynous 20-year-old desperately looking for love. He finds it in punk Andreas, who becomes both his lover and nemesis.

22:30

Björk: Biophilia Live / Björk: Biophilia Live

Velký sál 718

Režie: Nick Fenton, Peter Strickland
United Kingdom, Iceland, 2014, 97 min.

V roce 2011 přišla islandská umělkyně Björk s projektem Biophilia, který se nomezoval jen na hudební nahrávku. Jednou z extenzí tohoto mimořádného počínu se stal i koncertní film.

In 2011, the Icelandic artist Björk released the Biophilia album, yet the Biophilia project has continued beyond an album. This concert is one of the extensions of this exceptional endeavor.

23:59

What We Do in the Shadows / Co děláme v temnotách

Kino Čas 7C6

Režie: Jemaine Clement, Taika Waititi
New Zealand, USA, 2014, 86 min.

Upíři vskutku nevyhynuli s poslední morovou ranou, žijí mezi námi dodnes. Nevěříte? Nechte se tedy přesvědčit novozélandským dokumentem, jehož tvůrci si pověsili na krk krucifixy a dostali exkluzivní přístup do domácnosti tří upírů.

Vampires didn't die out with the last plague, but live among us to this day. Don't believe us? Let yourself be convinced by a New Zealand documentary whose creators hung crosses around their necks and were given exclusive access to a household of three vampires. █

French Films on 49th Karlovy Vary International Film Festival

Wednesday / Středa 9. 7.

9:00 – Kino Drahomíra – 6K1

Du Goudron et des plumes / Dehet a peří

(Pascal Rabaté, 92 min) – C

9:00 – Thermal, Velký sál – 611

Timbaktu (Abderrahmane Sissako, 97 min) – H

10:00 – Pupp – 6P2

Paris nordursins / Paříž Severu

(Hafsteinn Gunnar Sigurdsson, 95 min) – C

11:30 – Kino Drahomíra – 6K2

Priključenie / Dobrodružství

(Nariman Turebayev, 78 min) – C

11:30 – Thermal, Velký sál – 613

Tom à la ferme / Tom na farmě (Xavier Dolan, 102 min) – H

13:00 – Espace Dorleans – 6E2

Cadences obstinées / Naléhavé rytmy

(Fanny Ardant, 97 min) – SE

16:00 – Thermal, Kongresový sál – 634

Jiao you / Les chiens errants / Toulav

MISTROVSKÉ DÍLO ÉRY NOVÉHO HOLLYWOODU: MZDA STRACHU WILLIAMA FRIEDKINA

VÝBUŠNÁ KLASIKA V NOVÉM KABÁTĚ

Ten film je prostě geniální. Jen vy, velké plátno, příšeří a strach. Hrůzu nahánějící hudba, vražda hned v první minutě, fantastické obsazení, do detailu promyšlená dokonalost v každém filmovém políčku, úvodní čtvrt hodina bez jediného anglického slova, dostatečné množství krve, tajemství i napětí. Ale ačkoli je thriller *Mzda strachu* pro slavného amerického režiséra **WILLIAMA FRIEDKINA** tím nejoblíbenějším, nejosobnějším a nejnáročnějším z jeho děl, nebyl dříve zdaleka tak dobře přijmán jako dnes.

Kateřina Kadlecová

Natáčení filmů občas bývá plné nesnází, to je známá věc. Ale málokterý film si to vybral tolik jako právě *Mzda strachu* z roku 1977, jejíž čerstvě zrestaurovanou verzi dnes přijíždí majitel Oscara a zanedlouho i Křišťálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii uvést do Varů. Originální název snímku zní *Sorcerer*, což je pojmenování jednoho ze dvou filmových nákladáků, o nichž ještě bude řeč; to slovo též znamená anglicky černočerník. Zlým kouzelníkem je v této již druhé adaptaci románu *Mzda strachu* francouzského prozaika George Arnauda osud: „Bez ohledu na to, jak bojuješ, vybuchneš,“ řekl William Friedkin v rozhovoru spisovateli Thomasu Claggettovi: „Osud čeká za rohem, aby tě mohl nakopnout do zadku.“ Do zadku osud tak trochu nakopí i tehle jeho snímek.

Když jde o kejhák

Mzda strachu je příběhem čtyř vyvrhelů společnosti, jejichž osudy se střetnou ve špinavé jihoamerické vsi. Majitel ropného vrtu nabídně tajemnému Mexičanovi, arabskému teroristovi, irskému gangsterovi a pařížskému předchůdci vlků z Wall Street (všichni už tou dobou mají novou, falešnou identitu) životní kšeft: dostanou velké peníze a vytoženou svobodu, když dvěma zdevastovanými

Mzda strachu a chlapi, co dělali taxíka štanglím dynamitu. Uprostřed Roy Scheider, který byl za roli ve Friedkinově předchozím thrilleru, Francouzské spojce, nominován na Oscara.

nákladáky po příšerně krkolomných cestách přivezou šest beden se starým, vyteklým, nevyzpytatelným nitroglycerinem, který vybuchuje, už když se na něj jen podíváte. Ti čtyři psanci jsou každý z jiného těsta, ale na první pohled všichni podrazáci, kterým se nedá věřit. Když jde o kejhák, musejí ovšem chtít nechtě spolupracovat. Prejijí to však?

Diktatura v džungli a štáb na drogách

Drama už bylo jednou natočeno, roku 1953 uznávaným francouzským režisérem Henrim-Georgesem Clouzotem, ale to Friedkina neodradilo – naopak. Právě měl za sebou fantastický úspěch se snímky *Francouzská spojka* (1971) a *Vymítač ďábla*

(1973), které dohromady získaly sedm Oscarů a stejný počet Zlatých glóbů, a chtěl si odpočinout u něčeho nízkorozpočtového. Z 2,5 milionů dolarů vyčleněných na *Mzdu strachu* se ovšem brzy stal desetinásobně velký, pro tehdejší studia téměř neskončitelný ranec. To když Friedkin zjistil, jaký má látka potenciál. A taky když se ukázalo, že trvat na natáčení v džungli Dominikánské republiky, kde v té době vládla diktatura asi tak stabilní jako onen prohnitý dynamit, není dobrý nápad. Nebo když se složitě obsazovaly role – z původně oslovené svaté trojice tehdejší kinematografie Steve McQueen, Marcello Mastroianni, Lino Ventura zbyla po slibech a nadšení jen nečekaná odmítnutí. Na deset měsíců se

do Dominikánské republiky nechtělo ani Clintu Eastwoodovi nebo Jacku Nicholsonovi, nezbylo tedy než obsadit mnohem méně známá jména. Nejslavnějším z nich byl Roy Scheider z *Čelistí*, představitel řidiče Scanlona, vystupujícího jako Dominguez; Friedkin se s ním však (na rozdíl od společného natáčení *Francouzské spojky*) tentokrát na place párkrát osklivě poštekával. Stejně jako s mnohými dalšími. Části štábu v průběhu natáčení hrozila deportace kvůli požívání drog, na padesát Friedkinových lidí muselo být vyměněno kvůli zraněním, malárii a otravám z jídla (sám režisér během natáčení zhubl 23 kg a do civilizace si přivezl malárii). Získat natáčecí práva ke snímku nebylo naštěstí až tak náročné – ku-

podivu je nevlastnil Clouzot, ale přímo autor předlohy Arnaud, je mu se obecně zbožňované první zfilmování kupodivu nelíbilo.

Nejoblíbenější horor Stephena Kinga

Ani když byla druhá *Mzda strachu* konečně hotova, karty se neobrátily a nepřítel osudu s ní setrvala. Kritici z civilně zahraniho, místy až dokumentárně působícího filmu u vytržení rozhodně nebyli a tržby z kin ani nepokryly náklady – filmová publicisté i režisér sám to přičítali faktu, že do kin takřka zároveň s premiérou *Mzdy strachu* vtrhly první Lucasovy *Hvězdné války*, které nutně potřeboval vidět prostě každý. Samozřejmě: co jsou nervy drásající přeludy a přetřhané řetězové mos-

ty praskající pod rozklepanou zrezlou šunkou plnou trhaviny proti bojům světelnými mečíky o galaxii a dvěma potrhlym robůtkům? Naštěstí se již před loňským znovuzrozením *Mzdy strachu*, tedy před restaurováním filmové kopie a slavnostním uvedením na festivalu v Benátkách, naplno rozezněly fanfáry a mnoho kritiků, filmových tvůrců i cinefilů na snímek veřejně přelo chválu. Jedno z nejlepších doporučení? Jako svůj úplně nejoblíbenější film ho loni v týdeníku *Entertainment Weekly* zmínil i sám mistr napětí Stephen King! ■

MZDA STRACHU

 9. 7. 22.30 Velký sál
 12. 7. 21.30 Kino Čas

IMAGINA

LUDWIGA WÜSTA INSPIROVAL K DRAMATU ROZLOUČENÍ PŘÍBĚH JEHO MAMINKY

V PLÁNU MÁM DALŠÍ PADESÁTKU

Rakušan **LUDWIG WÜST** začal koketovat s filmem jako divadelní režisér. Nebavily ho totiž nudné videozáznamy vlastních představení. Loni bylo ve Varech uvedeno jeho minimalistické zamyšlení *Dům mého otce*, letos přijel uvést *Rozloučení*, v němž se setkávají dvě dlouholeté přítelkyně. Jedna z nich poprvé po letech promluví o traumatické ztrátě z mládí, podrobnosti však v článku nemůžeme prozradit: připravili bychom vás o silný emoční zážitek.

Kristýna Pleskotová
Kde leží kořeny tohoto smutného příběhu?

Opravdu se stal. Chtěl jsem si tuhle informaci původně nechat pro sebe, ale spolu-scenáristka a představitelka hlavní role Claudia Martiní mě donutila, abych šel s pravdou ven. Vycházeli jsme z velmi smutné události, která poznamenala život mojí maminky, když jí bylo nějakých sedmnáct osmnáct. Poté, co mi příběh odvyprávěla, jsem přišel právě za Claudií, se kterou jsme hned začali psát. Obsadil jsem ji už do předchozích snímků *Koma* a *Tape End*, takže dobře zná můj režisérský styl. **Tím myslíte vaši úspornou práci se střihem?**

Nejprve jsem totiž koketoval s výtvarným uměním, kde jednoduše žádné střihy neexistují, což se vlastně snažím propašovat i do kinematografie. Poprvé jsem to zkusil právě u filmu *Tape End*. Trochu jsem s herci zkoušel, pak jsem pustil kameru a rychle odešel. Nechal jsem je o samotě a odpovědnost vložil do jejich rukou.

Úvodní, dech beroucí scéna v *Rozloučení* trvá padesát minut bez jediného střihu.

Natočit ji trvalo jen čtyři dny. Pochopitelně jsme dlouho zkoušeli, metr po metru procházeli celou scénou a cvičili veškeré pohyby – jak otevřít dveře, jak utřít stůl, jak se posadit. První den jsme jen zkoušeli, kudy se bude pohybovat ka-

mera. Druhý den jsme jeli naostro a napodruhé se nám to povedlo. Natáčeli jsme u mě doma, takže jsem mohl vše do detailu připravit a soustředit se.

Bude váš další projekt zase osobní?

Právě odjízím do Maďarska, kde natáčíme na osamělé farmě bez vody a elektriny příběh vesnické rodiny. Nakolik bude osobní, ještě nevím, ale pravděpodobně dost. Další dva snímky už na mě čekají ve střížně. Mám totiž spoustu nápadů, vlastně až moc. V plánu mám ještě tak padesát filmů. Vychází to minimálně na dva ročně. Určitě bych se chtěl pustit do adaptace Pasoliniho románu *Petroleji*, fragmentu popisujícího současnou Itálii i autorův intimní život. Jde o obsáhlý, snad pětisetstránkový text, který by ve výsledku vydal na dílo dlouhé nejméně čtyřicet hodin. Musím ještě vymyslet, jak ho pojmu.

ROZLOUČENÍ

 9. 7. 15.30 Kinosál B
 11. 7. 8.30 Kongresový sál

Rozloučení Ludwiga Wüsta patří k tomu nejlepšímu, co letošní sekce Imagina nabízejí.

www.rwe.cz

ENERGIE ČESKÉHO FILMU

Karlovy Vary
International Film Festival
Official Selection – Competition

Díra u Hanušovic

Fair Play

Pohádkář

Ztracen 45

Navštivte náš stánek u Mlýnské kolonády:
dabingové studio, videokvíz, maskérna,
každé odpoledne od soboty do pátku
autogramiáda

hlavní partner
49. MFF Karlovy Vary

RWE
energie českého filmu

GLOSKY

TO JE PANEČKU POKOUKÁNÍČKO!

Do čela divácké soutěže deníku Právo sice naše nostalgie a vlastenectví dotlačily *Ostře sledované vlaky*, nezapomínejme ovšem na to, že jsou Karlovy Vary festivalem mezinárodním, a podívejme se na zoubek šestici zahraničních snímků, často nezávislých a z menších kinematografií. Mimocho-dem, jestli míváte problémy se vstupenkami, věřte, že v tom nejste sami. Jake Hoffman, režisér festivalového *Astmatu* a herec z *Vlka z Wall Street*, nás prosil, abychom mu za každou cenu sehnali lístek na dnešní projekci *Chlapectví*. „Richard Linklater je fantastický režisér a koncept natáčení po dvanáct let, každý rok jen chvilku, se stejnými herci, je vážně cool.“ A na co půjdete vy?

RŮŽOVÝ ŠUM

Kateřina Kadlecová

Zaprášená romance

Že láska v Kolumbii kvete v každém věku, už víme od Márqueze z *Lásky za časů cholery*. A **dvaapadesátiletá recepční Carmen z Růžového šumu** kolumbijského režiséra Roberta Florese konečnou není tak stará... Žije smutný život na ošklivé, zaplivané, v jiné době uvízlé periferii, dokud se jí nepokazí rádio a nepozná Luise, osamělého opraváře elektroniky. Jak asi skončí **romantika mezi kapkami deště**, když Carmen láká její syn do New Yorku a ona se nepřestává učit anglické fráze typu „Chci se vdát. Chci si najít práci. Chci cestovat.“? Dlouhé, tiché záběry smutku a beznaděje vystřídají **vášnivě tóny samby a rumbly**; Carmen má nové šaty a krásný účes a vy máte svého favorita soutěžní sekce Fórum nezávislých! ■

ZLATÁ ZEMĚ ZASLÍBENÁ

Filip Šebek

Zlatokopecká symfonie

Pár set kilometrů od polárního kruhu leží na řece Yukon proslulá Dawson City. I když doby, kdy zde uklízeči rýžovali **zlaté piliny** z podlah barů a noc v hotelu stála více než nájem bytu v New Yorku na několik let, jsou dávno pryč, řada věcí se zde za posledních sto let příliš nezměnila. Zkušený rakouský dokumentarista Andreas Horvath se ve svém navýsost autor-ském snímku rozhodl zjistit, nakolik romantická představa o zlatokopech odpovídá realitě. A zda je i po téměř sto dvaceti letech od legendární zlaté horečky na zdejší řece **Klondike** možné najít zlato. A pokud ano, co všechno tomu musí člověk obětovat. Vedle zkušené režie a skvělé kamery je to pak především Horvathova **wagnerovsky laděná hudba**, která vás místy přiková do sedaček. ■

NEJISTÝ

Klára Kolářová

Jak zapadnout

Francouzská režisérka Marianne Tardieu vykreslila ve svém režijním debutu přesvědčivý portrét imigranta Chérifa, který se snaží získat dobré společenské postavení. Chce být lékařem, ale zkoušky mu nevycházejí, a tak si přivydělává jako **hlídač v obchodáku**. Přislíbím je mladá učitelka v mateřské školce, kterou hraje hlavní představitelka lesbického hitu *Život Adele*, krásná Adèle Exarchopoulos. Jenže stačí jedna Chérifova chyba, jedno pochopitelné **rupnutí nervů** v všechny ambiciózní **plány jdou do háje**. Režisérka skrz osud jednotlivce zkoumá multikulturní soužití ve francouzské společnosti a nedochází zrovna k povzbudivým závěrům – člen menšiny si nemůže dovolit žádný omyl, a pokud k němu dojde, draze za něj zaplatí. ■

9. 7. 21.30 Kino Čas
10. 7. 10.30 Lázně III

10. 7. 16.00
Kongresový sál

11. 7. 22.30
Kino Drahomíra

NEPŘÍTEL TŘÍDY

Kristýna Pleskotová

Učitel mučitel?

Mladý slovinský režisér Rok Biček natočil rozrušující psychologické drama podle skutečných událostí, jejichž byl přímým účastníkem. Sebevražda jeho spolužačky vedla ostatní spolužáky ze střední školy k **revoltě vůči vedení ústavu** a všeobecné vzpouře proti systému. Ten měl být na vině onoho tragického činu. Ve filmu nechal Biček směřovat hnev svých postav směrem k jedinému členovi pedagogického sboru – **pedantskému profesorovi němčiny**. Němčiny! Jasný důkaz toho, že učitel je morální zrůda a určitě musí mít prsty v oné sebevraždě. Hlasitá banda teenagerů třímá v ruce pomyslný kámen – věří, že jsou bez viny a můžou jím hodit. Je tomu ale skutečně tak? Řečeno mluvou hlavních hrdinů: **kru-topřísně debut**. ■

NEPOSLUŠNÍ

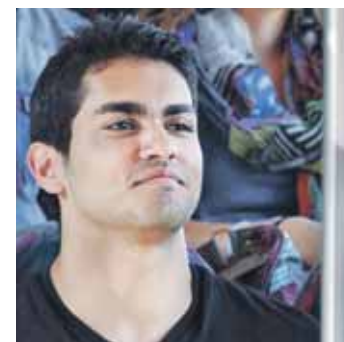
Šimon Šafránek

Srbské impresie

Lyrický debut Míny Đukić je prchavou skicou o vztahu. K objevu filmu napomohl i KVIFF, režisérka tu projekt představila loni na programu **Work in Progress**: „Ukázala jsem upoutávku a pár scén. Vzápětí mě oslovil jeden z dramaturgů festivalu v Sundance s tím, že by o film stáli.“ **Neposlušní** tak měli premiéru ve Státech, vzápětí i na festivalu debutů v Rotterdamu. „Věnovala jsem se tomu, co jsem v té době prožívala,“ říká Mina Đukić, „dospívání, vztahům, které nejsou dost dobře uskutečnitelné, a také otázce, zda přijmout společenské konvence.“ Snímek je výjimečný **precizním obrazem**: „Jsou to scénérie mého dětství,“ popisuje režisérka, „lidé často nevidí krásu v kraji, kde sami žijí. Já jsem se ji vydala hledat právě tam.“ ■

JE DOST ČASU

Kateřina Kadlecová

Chceme to dítě?

On studuje ve Francii a jeho máma mu z Íránu přes skype dává kázání: Koukej se vrátit domů, a ne aby ses tam dostal do maléru! **On už ale v malérě je**. Jeho mladinka přítelkyně je těhotná. Jak se to jen mohlo stát? A mají se ti dva ještě rádi? Co tomu řekne ten divný zemědělec, její táta? A co to mimino? Hádky, usmiřování, narážky, nedorozumění, obviňování, telefonování, beznaděj... Rozhřešení? Vyřešení? **Konečné řešení?** Íránec Abdolreza Kahani si v roce 2009 z Varů odvezl za film *Dvacet* Zvláštní cenu poroty; jak asi dopadne v soutěži nezávislých snímků jeho komorní psychologický příběh dvou krásných nezralých lidí, z nichž ani jeden neví, co chce, a oba si vzájemně tak trochu lžou o těch nejdůležitějších věcech? ■

11. 7. 19.30 Lázně III

10. 7. 10.00 Kino Čas

10. 7. 21.30 Kino Čas
11. 7. 10.30 Lázně III

V MALAWI SE TOČÍ DVA TŘI FILMY ROČNĚ. TAWONGA TADDOJA NKHONJERA JEDEN Z NICH PŘIVEZL DO VARŮ.

JSEM PYŠNÝ, ŽE JSEM TADY

B'ella je 17, chodí na střední a ráda by měla kluka. Zdá se vám to banální? Jenže téhle krásce jednoho dne zemře nejlepší kamarádka na AIDS. Jen tak. Svůj celovečerní debut **B'ella** ve Varech uvedl **TAWONGA TADDOJA NKHONJERA**, malawijský básník, muzikant, scenárista a režisér. Jedná se o první film z jeho země, který kdy byl představen na mezinárodním festivalu kategorie A.

Veronika Bednářová

Umírají lidé v Malawi na AIDS opravdu tak mladí?

Smrt sedmnáctiletého člověka je tragická a předčasná. Není to běžné ani u nás, ale děje se to. Proto si také ke konci filmu B'ellina babička povzdychne, že když byla mladá, děti pochovávaly své rodiče, zatímco teď je tomu obráceně. Smrt kamarádky je pro B'ellu symbolickým uzavřením jedné životní kapitoly – hlavní hrdinka pak začne žít dospělejší život. Už si nenechá nic namluvit. Chtěli jsme mladým dívkám ukázat, že je občas zdravé a potřebné zapomenout na to, co jim říkají ostatní, a řídit si svůj vlastní život samy. Že není třeba se hned vdát nebo mít brzy dítě. Malawijské dívky nemají nad svým osudem zrovna kontrolu, čelí chudobě, špatnému zacházení i neexistujícímu rodinnému zázemí.

B'ella je ale zajímavá i filmářsky...

Nechtěl jsem točit klasický dokument nebo snímek typický pro neziskovky, co často prosazuje jedinou jednoduchou myšlenku. Chtěl jsem zachytit život v jeho organické podobě,

Usměvavý Tawonga Taddoja Nkhonjera, režisér B'elly, je samouk; v Malawi totiž není filmová škola.

zobrazit přesně, jak to u nás na vesnici vypadá, spíš příběh, který bude psychologicky silný, uvěřitelný a univerzální. Angažovali jsme dokonce dva profesionální kameramany, oba jsou moji přátelé. Jeden točí hudební klipy, druhý televizní pořady; s výtvarnou podobou filmu mi výrazně pomohli oba.

Jak se vám líbí na evropském festivalu?

Pro mě je nejdůležitější, že jsme se

dostali na festival kategorie A. V Malawi máme jen pár dalších snímků, které se objevily na mezinárodních přehlídkách, žádný se ale nepromítal na velkém, prestižním festivalu, jako jsou Karlovy Vary. Jsem na to pyšný a taky je to závazek do budoucnosti – naše další filmy musejí být minimálně stejně dobré.

O čem bude ten příští?

Mám napsáno několik scénářů a jed-

náme o nich s producenty. Jeden je založený na skutečném příběhu; dva gayové se v Malawi přiznali ke své lásce a šli za to za mříž. Na jiném teprve pracuji, týká se Very Chirwy, první právničky a aktivistky lidských práv v Malawi.

B'ELLA

10. 7. 20.00 Kino Drahomíra

DO MALAWI NAVŽDY

Nápad natočit **B'ellu** vzešel z malého, ale akčního občanského sdružení BONGO, které v Malawi založila Češka Tereza Mirovičová.

Začala před pár lety tím, že na venkově v Malawi postavila modelovou školku. Pak musela vyškolit učitele, aby v ní měl kdo pracovat. „Jednou jsem z nouze sama natočila neumělý, naučný dokument a díky němu si uvědomila, jak silným médiem film je. Jak správné a důležité by bylo dělat jej profesionálně,“ říká producentka Tereza, která **B'ellu** zvládla vyrobit za 1 200 000 Kč; natáčelo se totiž v improvizovaných podmínkách malawijského venkova a převážně s herci.

Na výrobu filmu přímo navazuje propracovaný projekt, který ho představí na základních a středních školách v Malawi; i tam, kde nevede silnice či není elektřina. „Dostaneme se do nich za každou cenu, s terénním autem,“ slibuje Mirovičová, která podobné „turné“ chystá i v České republice, nejspíš ve spolupráci s Člověkem v tísni a programem Jeden svět na školách. „Ráda bych, aby **B'ella** prolomila evropská klišé a mylné představy o tom, jak to v Africe chodí,“ uzavírá Mirovičová, která žije střídavě v Čechách a v Africe.

Tereza Mirovičová žije a pracuje v Malawi.

HRDÝ PARTNER MFF Karlovy Vary

Srdečně Vás zveme do hlavního stanu Lobkowicz naproti hotelu Thermal.

- Ochutnáte kvasnicový ležák Lobkowicz Premium z unikátní jednorázové várky pro MFF Karlovy Vary.
- Po 18. hodině se zúčastníte kvízu o ceny.
- Naučíte se čepovat pivo.
- Vyfotíte se jako filmový režisér.
- Sledujte náš blog na www.lobkowicz-premium.cz.

Šlechtic mezi pivy

Režisér William Friedkin (vlevo; rozhovor s ním si přečtete v zítřejším Festivalovém deníku) dnes večer obdrží u příležitosti uvedení snímku *Mzda strachu* Křtášťalový glóbus za mimořádný přínos světové kinematografii. Jeho manželka Sherry Lansing je význačná filmová producentka. Výkonný ředitel festivalu Kryštof Mucha jim dělal společnost.

Režisér Miroslav Krobot a jeho herci konečně vylezli z *Díry*.

Islandská delegace k soutěžní Paříži Severu vyrazila na jih. Režisér Sigurdsson je ten v kostkované košili.

Porota Work in Progress s vítězným projektem *Koza*: šťastný producent Jiří Konečný (uprostřed) a Ivan Ostrochovský (vpravo s šekem)

Dítě vzhlíží k nebi za svým balónkem. Spíná za ním ruce a my kolem jen: Aha, aha, ty mi chceš uletět. Aha, aha, pro tebe nejsm svět. © Eduard Janíček, 1985

Do Hlavní soutěže dnes přivázejí své filmy režisér György Pálfi (*Volný pád*), režisérka Angelina Nikonova /1/ a scenáristka a herečka Olga Dychovičnaja (*Welcome Home*) a herečky Judit Bárdos a Anna Geislerová /2/ (*Fair Play*).

Soutěžit v sekci Fórum nezávislých přijíždějí režiséři Abdolreza Kahani (*Je dost času*) a O Muel (*Zlatý kočár na nebi*). Se soutěžním dokumentem *Istanbul United* dorazí spolurežiséři Farid Eslam /3/ a Olli Waldhauer. Do Soutěže Na východ od Západu přiváží svůj snímek *Po řece* režisér Asif Rustamov.

Přehlídku České filmy 2013–2014 přijíždí zastupovat režisér Bohdan Karásek /4/ (*Milostné písně*) a herečka Tatjana Medvecká (*Jako nikdy, Milostné písně*).

Dnes do Karlových Varů přibudou i režisér Dietrich Brüggemann s filmem *Křížová cesta* zařazeným v sekci Horizonty, režisér nesoutěžního dokumentu *Zlatá země zaslíbená* Andreas Horvath a režisér Peter Strickland, jehož koncertní snímek *Björk: Biophilia Live* se na festivalu dočká zvláštního uvedení. ■

PODAT PRST ĎÁBLOVI

Historicky prvním animákem v hlavní soutěži jsou *Šutry v kapsách*. Stihnete je ještě zítra v Drahomíře. Režisérka, původem Lotyška, **SIGNE BAUMANE** má během našeho rozhovoru na sobě tričko s nápisem Love, Sex and Erotic on Screen. Otevřeně se baví nejen o sexu (o němž natočila ze ženské perspektivy skvělou sérii patnácti krátků s názvem *Teat Beat of Sex*, kterou si určitě najdete na Youtube), ale i o hlavním tématu soutěžního snímku – depresi.

Klára Kolářová

„Neudělala jsem *Šutry* jako autoterapii, takový přístup není pro mě,“ ujišťuje Bauman.

Část příběhu je zasazena do Lotyšska čtyřicátých let a vypráví o režisérčině babičce, u níž se také projevovaly příznaky duševní poruchy. „Když jí bylo přes padesát, úmyslně se předávkovala léky, ale u nás doma se o tom vždycky mluvilo jako o nešťastné náhodě – prý si jich prostě omylem vzala moc.“

Druhá část pak líčí režisérčinu vlastní zkušenost s depresí. Právě působivé obrazové metafory, jimiž charakterizuje ne-

moc, patří k nejsilnějším prvkům celého snímku.

„Kdybys si řekla, že jeden den prostě zůstanu v posteli a trochu si odpočinu, už se z ní nikdy nevyhrabu. Vykašlat se na naplánovaný program by bylo jako podat prst ďáblu,“ líčí Bauman. „Naučila jsem se pracovat, i když mám depresi. Něco zlověstného mi sice našeptává, že výsledek bude sračka a že to nemá smysl, ale když se na to, co jsem udělala, podívám třeba za týden, vidím, že je to vlastně docela dobré!“

Zatímco *Šutry v kapsách* na své festivalové ostruhy zatím čekají, již zmiňovaná série *Teat Beat of Sex* projela více než

Signe Bauman svůj film uvedla vtipně – házela do publika kameny. Naštěstí papírové.

dvě stě filmových přehlídek. „Chtěla jsem, aby to vysílala televize, ale producenti mě hrozně naštváli. Nevadil jim díl o velkých penisích, to bylo v pohodě, ale říkali, že nemůžou ukázat ženskou vagínu. Taková nespravedlnost! Často se sice říká, že sex je to, co prodává, to, co táhne, ale evidentně to není sex v mém podání. A obávám se, že ženský pohled obecně není vítaný. Chlapi chtějí fantazii, ženu, co je krásná a pořád svolná. Realita, jak jsem ji vykreslila ve svých krátkých filmech, je nezajímavá.“

Než se Bauman začala věnovat animaci, vystudovala filozofii. Podle ní toho mají oba obory hodně společného: „Je to snaha zobecňovat jevy a zákonitosti kolem nás, jít až na samotnou dřev věcí,“ uzavírá. ■

ŠUTRY V KAPSÁCH

10. 7. 11.30 Kino Drahomíra